

Chcete psát pro
místní noviny?

Zkuste to!

Email:
tisk@sedlcansky-kraj.cz

Je to můj doživotní projekt, říká sedlčanská zahradnice Marie Hrubá

SEDLČANY Vstupme do zahradičtví, kde se stýká minulost s přítomností, sny s realitou, podnikání s uměním. Ponořme se do příběhu Marie Hrubé a jejího nezdolného odhodlání proměnit každodenní práci obyčejné místo v zázrak.

Hned při vstupu

do Sedlčanského zahradičtví (historicky známé jako zahradičtví U Buzků) bylo patrné, že zde člověk o práci nouzi nemá. Na velkém zatravněném pozemku stojí sedm velkých skleníků, jsou zde řady širokých pařenišť, které jsou zatím nedotčené a mnoho volného místa.

Na okraji pozemku jsou vyvýšené dřevěné záhony. Neváhala jsem se zeptat, k čemu jsou určeny. „Tuto část pozemku jsem poskytla pro chráněnou dílnu, aby si zde mohli pěstovat bylinky do místní čajovny. Výhledově se k této části pozemku ani

Pokračování na straně 4

Farmaření je tvrdá, ale krásná práce

REGION Farmáři volají po změnách. V nedávné době se konaly v Praze demonstrace zemědělců, a proto jsem navštívila dvě rodinné farmy v regionu, abych zjistila, jak zde vnímají situaci zemědělců v zemi a ožehavé téma dotací.

Farma Dvořákových

Dvořákoví vlastní farmu

ve Vozerovicích, kde chovají hlavně masné krávy. Ivana Dvořáková říká s trochou nadsázky, ale se svým přirozeným optimismem: „Myslím, že dotace malým venkovským rolníkům jsou plně na místě. Jak jinak podpořit už tak nepopulární obor. Jsme plně závislí na počasí, to je rok od roku větší nervák. Dobrodružný je i pohyb cen komodit,

Pokračování na straně 6

Transgender na českých školách je aktuální téma. Porozumět a přijmout, reaguje ředitelka sedlčanské ZUŠ

SEDLČANY Na půdě ZUŠ se ve čtvrteční podvečer konala přednáška pod názvem Gender a sociologie ve vzdělávání. Tereza Trojanová při ní diskutovala s vyučujícími i několika náctiletými o společenských rolích mužů a žen a podpoře rovnosti příležitostí pro obě pohlaví. Výrazným tématem přednášky se však stal vhodný přístup ke studujícím trans-

gender osobám na školách.

„Transgender je označení pro osoby, jejichž skutečný gender se neshoduje s tím, který jim byl určen po narození,“ říká definice z prezentace Terezy Trojanové. Ona sama na ni pro snadné pochopení reaguje nadlehčenou zkratkou: „Jednoduše řečeno, transgender lidé se vnitřně ztotožňují s jiným pohlavím než

Pokračování na straně 6

Návštěvníci muzea si mohli atmosféru Velikonoc užít s předstihem

SEDLČANY Rok co rok se týden před velikonočními svátky koná v městském muzeu akce, nazvaná Dny lidových řemesel v čase předvelikonočním. Také tentokrát, v pátek 22. a v sobotu 23. března, zaplnili všechna tři podlaží budovy řemeslníci ze Sedlčanska i ze vzdálenějších míst.

Škrpál slouží jako květináč

Hned u vchodu jsme zastihli křepenického řezbáře Václava Křížka, který učil děti plést pomlázky, a to z osmi proutků. „Zájem ze strany dětí byl velký, a některé ukázaly, že jsou velice šikovné. Věřím, že si postup zapamatují,“ řekl nám s úsměvem řezbář a zároveň představil jednoho ze svých žáků, Tondu z Příčovic, který před návštěvníky muzea vyřezával misku. „Je mi

Pokračování na straně 10

Při předvelikonoční akci na Vysokém Chlumci bylo možné si vyzkoušet také zdobení vajíček. Více na str. 13

Uklízelo na dvě stě dobrovolníků, starosta dělal vrchního svačináře

SEDLČANY Celkem se v Sedlčanech a jejich osadách do této chvíle do akce Uklidme Sedlčany zapojilo na dvě stě dobrovolníků.

Během minulého pracovního týdne zahájila úklid největší místní sportovní organizace TJ Tatran Sedlčany, a to v počtu devadesáti dvou dobrovolníků. Kanoisté uklízeli okolo nádrže, hráči stolního tenisu u sokolovny a hokejisté kolem zimního stadionu. Největší tatraňáckou partou bylo několik skupin

fotbalistů, kteří si vzali na starost okolí stadionu Tatran, splavu a také hřiště s umělou trávou.

Dvě místa srazů sobotní brigády 23. března navštívil starosta Sedlčan Ivan Janeček, který účastníky podělil svačinami připravenými středním odborným učilištěm. „Bylo objednáno sto svačtin, nakoupili jsme také horalky a vody na pití,“ sdělil starosta, který během dopoledne také osobně vypomáhal.

Pokračování na straně 8

Studentka sedlčanského gymnázia chytala lelky!

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU A ještě o tom vyprávěla před nabitým sálem krásnohorského komunitního centra. Ty lelky však Elena Hadáčková chytala ne obrazně, ale doslova.

Nebyla na to sama. Spolu s ní v třítydenní expedici po Ekvádoru putovali studenti Vojtěch Částka, Jakub Slavec a Nella Salavcová. Výpravu vedla zástupkyně ředitele Gymnázia a obchodní akademie v Sedlčanech Lenka

Pokračování na straně 9

Kořeny lip morový sloup již neohrožují

SEDLČANY Práce kolem morového (mariánského) sloupu na sedlcanském náměstí pokračují. Minulý týden došlo k omezení rozrůstajících se kořenů okolních lip a pokračovalo odkrývání schodů pod zemí.

„V pondělí 18. března bylo Sedlcanskými technickými službami za účasti archeologa z České archeologické společnosti vyhloubeno několik sond po obvodu mariánského sloupu za účelem zjištění počtu schodů a případného nalezení původní dlažby,“ sděluje k aktuálnímu dění místostarosta Sedlčan Zdeněk Šimeček, který byl zastupitelstvem pověřen, aby provedl kroky vedoucí k odkrytí zasypaného schodiště. „Během týdne došlo ke srovnání dlažby okolo sloupu, která byla zvednuta působením kořenového systému lip rostoucích v blízkosti sloupu.

stupitelem Filipem Růzho a historikem Tomášem Zouzalem. Právě Růzha již delší dobu upozorňoval, že pravá část podesty je nadzvedávána prorůstajícími kořeny. K jejich omezení a zásahu do dlažby byl ale nutný souhlas památkářů. Mezitím náhodně došlo k objevu schodů zasypaných pod zemí.

Při natáčení reportáže Filip Růzha vyjádřil své přání: „Z mého pohledu bylo skvělé barokní schodiště vydupat ze země, odkrýt ho a pak v nejbližších měsících nebo letech řešit to, jak přizpůsobit kontext náměstí této památce, a ne obráceně. Abychom ji nezakrývali a byli na ni pyšní.“

Pro obnovu v plném rozsahu se vyslovuje také Tomáš Zouzal: „Je to zajímavé zjištění pro všechny Sedlčáňáky a já jsem pro obnovu památky v plném rozsahu.

Starosta Ivan Janeček a zastupitel Filip Růzha v rozhovoru s Věrou Hájkovou z Českého rozhlasu u morového sloupu. Vpředu vpravo jsou vidět další odkryté schody.

V nejbližších dnech dojde k zaměření geodetem a sondy budou moci být zahrnuty. Další postup ohledně odkrytí schodů bude konzultován s odborníky z Národního památkového ústavu.“

Zájem o dění kolem sloupu projevil také Český rozhlas, jehož reportérka zde v pátek 22. března natočila krátkou reportáž se starostou Ivanem Janečkem, za-

Možná ti nejstarší občané tušili, že zde něco takového je, ale ti mladší většinou již vůbec ne... Úpravy hlavního náměstí v šedesátých a sedmdesátých letech měly svá pro a proti. Vydláždít jej bylo samozřejmě smysluplné, ale původní rozsah schodiště a monumentalita sloupu měly svůj význam, který bychom měli respektovat.“

Blanka Vilasová

Měřiče rychlosti by měly přispět k ohleduplnější jízdě v obci

TŘEBNICE Delší dobu město získávalo podněty od občanů osady Třebnice, že někteří řidiči zde nedodržují maximální po-

komunikovat o potřebách osady s městským úřadem. To může být inspirací i pro ostatní osady města.

Záměr instalace dvou

ant byl odborem investic městského úřadu doporučen základní ukazatel bez statistik, včetně přídatného panelu ‚zpomalte‘. Za cenu

Místa pro instalaci měřičů rychlosti aut v Třebnicích jsou na sloupech z obou stran.

volenou rychlost 50 km/h a žádali instalaci ukazatele rychlosti.

Zprávy podávali hasiči, kteří také iniciovali vznik místního osadního výboru, jenž bude do budoucna

měřičů rychlosti byl podpořen usnesením rady města 6. března. O cenovou nabídku byli požádáni dva dodavatelé: Gemos dopravní systémy a JD rozhlasy. Z více předložených vari-

140 082 Kč vč. DPH dodá dva měřiče společnost Gemos dopravní systémy, která již instalovala podobnou techniku v jiných částech na správním území města.

Blanka Vilasová

Sokolové se vypořádali s minulým rokem

KRÁSNÁ HORA NAD VLTAVOU

Na páteční podvečer svolalo vedení místního Sokola do komunitního centra své dospělé členy, kterých je letos, díky blížícímu se Vsesokolskému sletu, více než v jiných letech.

Protože se členové jednoty v uplynulém roce činili, trvala schůze téměř čtyři hodiny. Jednatel Zdeněk Trachta podal informace o nově pořádané akci Den se Sokolem, obnově antukového kurtu, nutnosti opravy umělého povrchu multifunkčního hřiště i zajištění rohu sokolovny proti utržení kvůli prasklině. Byla také rozvinuta nová replika praporu.

Informace, které ale přítomné zajímaly nejvíce, se týkaly právě sletu: „Naši cvičenci vystoupí na regionálních sletech v Pečkách, Českých Budějovicích a Voticích. Do Prahy odjedeme hned v sobotu 29. července, kdy začnou zkoušky pro Rockovou symfonii. V neděli nastoupíme do slavnostního

průvodu, v úterý půjdeme na Sokol Gala do O2 arény. Dvě skladby budou v prvním programu, všechny čtyři pak ve druhém, a to hned za sebou,“ ukazovala přítomným náčelnice Olga Trachtová Hadáčková harmonogram zkoušek i program obou hlavních vystoupení, který obdržela jen několik dní před valnou hromadou.

Třaskavým tématem, které se táhne už roky, je výměna pozemků s městem. I když poslední návrh není pro sokoly ideální, výměnu nakonec schválili tak, jak ji schválili již předtím zastupitelé: „Já už bych to neřešil. Uděláme vstřícný krok, aby mohlo město požádat o dotaci na opravu kabin fotbalistů, a pokud to bude potřeba, budeme ve vyjednávání o další výměně pokračovat někdy v budoucnu,“ shrnul starosta jednoty Ivo Kašpar.

Nakonec nejbouřlivější diskuse se strhla nad sokolským pozemkem, který už mnoho desítek let slouží jako parkoviště, a to jak při

nejrůznějších akcích v sousedním společenském sále, tak při fotbalech. Zejména tu ale parkují lidé, kteří směřují do ordinací místních lékařů. „Ačkoli se nic nevyřešilo, alespoň se postupně dostává do povědomí, že nejde o veřejné prostranství, ale soukromý pozemek, z jehož provozu dosud neměl spolek téměř nic. A přitom na opravy všeho dalšího potřebujeme finance, které nemáme,“ uvedl na závěr Zdeněk Trachta.

Pak ještě na plátně pustil film pořízený pravděpodobně v roce 1959. Poprvé ho mohla veřejnost vidět právě na zmíněném Dni se Sokolem, a i tentokrát se zvedla velká vlna zájmu o rozpoznání těch, kdo na něm jsou zachyceni jak v hromadných, tak individuálních cvičeních. **-red-**

Závada na prodlužovacím kabelu byla příčinou požáru

TRHOVKY V sobotu 23. března krátce po poledni byl na tíšňovou linku hasičů nahlášen požár terasy recepční budovy v rekreačním středisku na Trhovkách. Krajské operační a informační středisko HZS Středočeského kraje sem vyslalo profesionální jednotku z hasičské sta-

Příbram a jednotky sboru dobrovolných hasičů z Milešova, Klučenic, Krásné Hory nad Vltavou a Solenic.

První jednotka, která dorazila na místo zásahu, potvrdila požár v přístavku u dvoupodlažní budovy. „Osoba přítomná na místě provedla před příjezdem jed-

la tak dalšímu šíření požáru. Jednotky provedly průzkum termokamerou a objevily skrytá ohniska v podbití střechy přístavku, pod nímž se nacházelo ohnisko požáru. Hasiči rozebrali konstrukci střechy a tato ohniska uhasili. Velitel zásahu tak mohl ve 13:26 oznámit likvidaci požáru a předat místo události správci objektu s nařízenou jedenáctihodinovou dohlídkou,“ sdělila nám Veronika Švorcová Mocová z oddělení Stavební prevence HZS SČK, která zastupovala tiskovou mluvčí.

Vyšetřovatel příčin požáru stanovil výši škody na dvacet tisíc korun. „Majetek, který se zejména díky včasnému zásahu ručním hasičím přístrojem podařilo uchránit, byl ohodnocen na deset milionů korun. Jako příčinu stanovil technickou závadu na prodlužovacím kabelu,“ dodala Švorcová Mocová.

**Olga Trachtová
Hadáčková**

Hasiči museli zlikvidovat ohnisko požáru pod střechou.

nice Sedlčany, velitele čtyř z centrální hasičské stanice

notek prvotní zásah ručním hasičím přístrojem a zabráni-

Na výstavbu hasičské zbrojnice v Kosově Hoře se čekalo deset let

KOSOVA HORA O výstavbě nové hasičské zbrojnice zastupitelé obce a dobrovolní hasiči uvažovali již minimálně deset let. Situace umístění stávající zbrojnice přiměla obec vybudovat novou.

„Čekali jsme na dobu, až bude nějaký vhodný dotační titul,“ uvedla místostarostka Kosovy Hory Lenka Havlíčková a doplnila: „Hned napoprvé jsme neuspěli, ale vzhledem k tomu, že jedna obec ustoupila od svého projektu, a my jsme byli první pod čarou, jako náhradníci jsme se dostali do pořadí. Potom to nabralo spád, protože se muselo vyřešit všechno rychle. Všechno dobře dopadlo, a tak stavíme.“

Stavba s novým záze-
mím nejenom pro výjez-

dovou jednotku, ale také pro všechny další členy SDH Kosova Hora vyrůstá na okraji obce, na pozemku s výjezdem na silnici do Sedlčan. Na zhotovitele stavby bylo vypsáno veřejné výběrové řízení podle zákona o veřejných zakázkách. Mezi devíti uchazeči v něm zvítězila firma Uniko

Písek a s jednatelem firmy byla podepsána smlouva o dílo. Jeho předpokládaná cena je 15,35 mil. Kč

včetně DPH. Stavba bude hrazena částečně z obecního rozpočtu a bude dotována Ministerstvem vnitra 4,5 mil. Kč.

„Další příspěvek bude, jak doufáme, poskytnut Středočeským krajem. To ale bude ještě nějaký čas trvat, možná až dva měsíce. Zbrojnice by měla být

dokončena a předána k užívání na jaře příštího roku,“ dodala Lenka Havlíčková.

David Myslíkovan

Na Mrskošovně byl upraven povrch plochy, kde se parkuje

SEDLČANY V minulém týdnu byla provedena zpevňovací úprava plochy vedle sportovně rekreačního

jde k tomu, že část její plochy je v období deštů velmi podmáčená a není možné tu plnohodnotně parkovat.

areálu v Luční ulici v Sedlčanech. Na parkování ji zde využívají především zaměstnanci škol, okolních firem a lidé, kteří nenašli místo pro auto na náměstí, ale také návštěvníci města.

Tím, že část plochy na Mrskošovně zatím není z pevného materiálu a jsou zde silné zdroje podzemních vod, vždy po čase do-

„Zaměstnanci technických služeb minulý týden odbavovali určitou vrstvu jílovitého podloží a nahradili ho vrstvou kameniva, čímž by se měla plocha výrazně zpevnit. Celý povrch poté zasypali kamenným prachem a uválcovali,“ sdělil k úpravě prostoru sedlčanský starosta Ivan Janeček

Blanka Vilasová

Čápi se vracejí na svá hnízda

REGION V březnu nastává hlavní čas návratů čápů bílých i černých ze vzdálených zimovišť. Hnízda najdeme na střechách budov, nefunkčních komínech, sloupech elektrického vedení, hnízdních podložkách, leckde i na vodojemu, posedu či stohu slámy.

V Kosově Hoře na komíně v průmyslovém areálu byl kolem oběda 10. března pozorován na hnízdě čáp černý, což je poměrně rarita. Raději vyhledává hnízda uprostřed lesů a žije velmi skrytě – jeho hnízdo je těžké najít i pro zkušenější ornitology. Proto se zde nejspíš jen zastavil, aby si odpočinul. Nalézt ho ale můžeme skoro s jistotou u jednoho z rybníků u Zahrádky na Petrovicku, kde hnízdí již několik let.

Na továrním komínu v Třebnicích zatím čápi nejsou, případně to pozorovatelé nezadali do mapy, která hnízdění čápů celoročně sleduje. Stejně tak v Jesenicích a v Nalžovicích na komíně bývalého lihovaru se čáp vloni na hnízdě pouze objevil a po obhlídce místa putoval dál. Jak tomu bude letos, se teprve ukáže. Nejbližší dny budou rozhodující i pro čápy osídlující komín v Křečovicích, kde se čápům v loňském roce velmi zdařilo a dali zde život hned čtyřem potomkům.

Na ostatních místech se čápi prozatím neobjevili. Je ale možné, že hnízda nebyla letos prozatím kontrolována a následující měsíc ještě přinese zajímavá překvapení.

Jana Motřincová

Je to můj doživotní projekt, říká sedlčanská zahradnice Marie Hrubá

Dokončení ze strany 1 nedostanu, tak aspoň má své využití," vysvětluje Marie.

Zahrada jako cesta

Na dvorku mezi domem a skleníky má zapálená zahradnice vystavené malé stromky, keříky a rozmanité rostliny. Co ji vlastně přivedlo do Sedlčan? „Před deseti lety jsem spolu s maminkou na její popud koupila tento secesní dům s pozemkem. V tu dobu byla maminka velice prozíravá a tušila, že ceny nemovitostí půjdou nahoru. Objekt je ideální pro podnikání a v tu dobu byl cenově dostupný, jelikož krátce před tím, než jsme nemovitost koupily, tu v roce 2012 byla povodeň, která pozemek spolu s vybavením poničila. Bývalý majitel se snažil situaci napravit, ale už na to nejspíše neměl dostatek sil. Místní pochopitelně viděli, jak byl pozemek a skleníky poškozeny, a proto nebyl takový zájem o jeho koupi. V současné době jsem za ten krok vděčná, protože pokud chcete provozovat zahradnictví, musíte bydlet přímo v místě podnikání, jinak se to nedá zvládat, když potřebujete například ráno kontrolovat mrazíky a večer ještě zalévat. Takový objekt je dneska obecně těžké sehnat.“ Procházíme dál prostory, následují Marii do komplexu vzájemně na sebe napojených skleníků s vysokými stropy a železnou konstrukcí.

Jaká tedy byla Mariina životní cesta a kdy došlo ke skloubení práce a koníčku v jedno? „Jsem vystudo-

ni zemědělství. Uvědomila jsem si, že mi dává větší smysl budovat si vlastní království než pouze pracovat na pozemku někoho jiného. Zahrada je dle mého velice subjektivní věc a měla by vycházet z nitra každé osoby.“

Diskomfort rostlinky posiluje

Zaujatě vysvětluje, jak to vypadá, když k ní přijde zákazník. „Baví mě, když lidé řeknou, jaký mají prostor, co tam mají a já jim nabídnu možnosti podle toho, zda chtějí něco jedlého, nebo aby to kvetlo či vonělo.“ Marie se zaměřuje především na sadbu, bylinky, letničky a balkónovky. Ideálně to, co se dá vypěstovat ze semínka. Co si nevytvoruje sama, na to má české dodavatele s různou specializací. „Za ta léta mám kolem osmi stálých dodavatelů. Jsem zastáncem toho, že nemusím vše pěstovat sama, když mám kolem další odborníky.“ Rostliny si jezdí vybírat osobně, aby mohla posoudit kvalitu a dovezla si jen to nejlepší. „Kolikrát se se zákazníky domluví, že jim třeba do týdne přivezu nějaké ovocné keříky nebo stromky. Když však kvalita neodpovídá, dovezu to zákazníkům později nebo vůbec. Nejde jen o prodej. Jde o kvalitu a dlouhotrvající výsledek a spokojenost na obou stranách.“

Při procházení skleníků mi Marie ukazuje svou produkci. Jsou zde dlouhé stoly plné nových sazeniček pod bílou textilií. Když ji nadzvedne, vidíme malé zelené rostlinky, které v teple a vlhku prosperují. Marie mi vysvětluje úskalí, s nimiž se setkává. „Již patnáct let nazpět se platily zálohy ve výši 400 tisíc Kč za vytápění, což je neúnosné, proto nemám vytápěné skleníky, ale používám tuto textilií. Mám to již vyzkoušené a minulý rok mi takto letničky vydržely.“ Tento lehký diskomfort pro rostliny se podle

Marii ukazuje jako výhoda. „Zákazníci se vrací s pozitivní zpětnou vazbou, že jim ode mě nic nechcíplo. A za to jsem velice ráda. Pokud je totiž rostlina stále pod stejným svě-

lem a teplem a pak ji umístíme ven, nemusí vydržet. U mě si projdou lehkými teplotními stresy a pak jsou odolnější,“ směje se.

Stačilo deset let

Sazeničky má na speciálních pojízdných stolech, které si sama zrenovovala. Původní povrchy z eternitu nahradila dřevěnými prkny. Marie, ačkoliv je spíše drobnější postavy, se práce rozhodně nebojí a jsem uchvácená její bojovností, vůlí a zapálením, kterým oplývá. Dokázala to skutečně celé pouze svépomocí? „Ano, sama jsem si to odnášela a vlastně i nařezala

a sestavila. Prkna mám ze sběrného dvora pro dřevěný odpad. Vždycky mě bavila cirkulární ekonomika. Ráda znovu používám věci nebo jim vdechuji nový život.“

S obdivem si prohlížím prostor a na stropě si povšimnu složité železné konstrukce, vypadající jako malé pilky. „To je otvírání na větrání a zoubky, po kterých okna lezou nahoru,“ vysvětluje Marie a hbitě se přesunuje od rostlinek do rohu skleníku a začne opatrně tahat za železné provazy, které za doprovodu vrzání otevrou okna na úplném vrcholu skleníku. „Za tu dobu tady jsem se naučila, co člověk netušil, že někdy bude dělat. Ted' už si s tím umím i poradit, stačilo deset let...“

Na vše je tu vesměs sama. Občas jí přijdou vypomoci kamarádky nebo hodinový manžel od maminky. Mariin partner je z IT oboru. „Přítel je výborný v tom, že mi pomůže pohlídat syna, udělá webové stránky, nastaví online platební systémy, udělá aplikaci, ale zahradnictví mu nic neříká. Já zase nejsem technický typ.“ Postupně se pomalým krokem přesouváme opět na dvorek před dům. „Partner chtěl jít bydlet do nového, já bych tak ale žít ne-

mohla. Při mé svobodomyšlnosti mě hned po škole frustrovalo to, že dalších čtyřicet let strávím v korporátu. Po dvou letech jsem z korporátu odešla a přijala práci na poloviční úvazek na učilišti. Ale ani to nebylo ono. Paradoxně, i když v současné době pracuji téměř nepřetržitě a dělám fyzicky mnohem náročnější činnost, jsem nejšťastnější, co jsem kdy byla. Není to pouze o budování toho podnikání, ale i domova, jelikož se mi podařilo sloučit práci a koníček. Co se týče syna, tomu budou v červnu čtyři roky a k radosti mu stačí kýbl s napuštěnou vodou a velká zahrada. Když byl ještě úplně malinký, tak jsme to spolu zvládli také. Jednoduše mi koukal přes rameno v nosítkách na zádech, jak zahradničím.“ Zdá se, že Marii nedokáže nic zastavit, dokonce ani mateřství.

První ostrá sezóna

„Zahradničení mě skutečně naplňuje. Samozřejmě je nutné si udržovat optimistický přístup. Nyní už ani nepláču, naučilo mě to seberozvoji. Spousta věcí není tak složitá, stačí mít to vybavení. Více než z práce, mám obavy například z budoucí přibývající administrativy. Časem bych tu chtěla obchůdek se semínky, zdokonalit skleníky a jednou třeba i kavárnu. Nechci ale přepálit start, proto začínám pozvolna prací s rostlinkami. Můj cíl je jít cestou největší spolehlivosti a kvality.“

Marii letos čeká první ostrá sezóna, která vypukne 3. dubna, ačkoliv to bude již sedmá sezóna v řadě. „Doposud jsem to pouze dotovala a budovala, živilo mě něco jiného. Nyní jsem plně zaměřená pouze na zahradnictví. Je to běh na dlouhou trať a jedná se o můj doživotní projekt na mnoho let dopředu. V příštím roce bych uvítala, aby podnikání bylo stabilnější a mohla jsem si vytvořit lepší balanc mezi prací a osobním životem.“

Marie mě poprosila, ať chvíli počkám, a během chvíle byla zpátky s několika katalogy. Jeden z nich byl vytvořen atelierem Flera, patří cí známému zahradnímu architektovi Ferdinandu Lefflerovi. Dostala jej darem od své maminky. Jednalo se o krásné vizuály s různými detaily, jak by celý komplex v budoucnu mohl vypadat. „Já jsem budovatel,“ říká Marie a s úsměvem dodává: „Kdyby to bylo moc lehké, tak mě to nebude bavit.“

Tereza Patočková

vaný zahradník. Už na gymplu jsem měla zájem o botaniku. Na vysoké škole jsem studovala zahradní architekturu, ale později v Táboře na praxi jsem zjistila, že mě více baví produk-

- Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 25/24
- Pronajmu zahrádku v Sedlčanech na Cihelném vrchu. Tel.: 736 432 016. 26/24
- Prodám velký zachovalý jednací stůl 190x90x75 cm, šedé lamino. Foto mailem.

- Levně. Tel.: 608 543 848. 27/24
- Prodám kulaté balíky sena ze stodo-ly. Tel.: 732 500 135. 28/24
- Prodám kůzlata a domácí vajíčka. Tel.: 608 408 009. 29/24

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštěpané. Dovoz zdarma. Tel.: 773 770 753

Řádková inzerce: 15 Kč/řádek

POZVÁNKA

Vážení rodiče předškolních dětí

Ve středu 3. 4. 2024 na 2. ZŠ Propojení a ve čtvrtek 4. 4. 2024 na 1. ZŠ Sedlčany se vždy od 16 hodin koná **beseda s vyučujícími, kteří budou od září 2024 učit v prvních třídách**

Dozvíte se:

- informace o zápisu
- vše o škole
- o školní zralosti
- odpovědi na vaše otázky

Jste srdečně zváni i na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,

který se koná

na 1. ZŠ ve čtvrtek 4. 4. 2024 od 8 do 12 hodin
na 2. ZŠ ve středu 3. 4. 2024 od 8 do 12 hodin

ZÁPIS

do 1. tříd

1. ZŠ Sedlčany a 2. ZŠ Propojení

Ředitelství obou základních škol v Sedlčanech oznamuje, že zápis žáků do 1. tříd pro školní rok

2024–2025

se koná

v pátek 5. dubna 2024 od 14⁰⁰ do 17⁰⁰ hod.
v budovách obou základních škol v Sedlčanech
Zápis je určen pro děti narozené do 31. 8. 2018

K zápisu se dostaví s dítětem jeden z rodičů nebo zákonný zástupce a přinese s sebou rodný list dítěte, občanský průkaz a vyplněný dotazník pro rodiče. Tento dotazník obdrží rodiče v příslušné MŠ nebo si jej stáhnou ze školních stránek nebo vyzvednou v administrativě základních škol.

Mgr. L. Novotný
ředitel 1. ZŠ Sedlčany

PaedDr. J. Nádvořník
ředitel 2. ZŠ Propojení

přijme

ŘIDIČE PRO MEZINÁRODNÍ A VNITROSTÁTNÍ DOPRAVU

Požadavky: řidičské oprávnění sk. C+E
Praxe v oboru vítána, víkendy volné
Celková výše mzdy 45 až 55 tis. Kč měsíčně čistého

Info na tel.: 739 884 974

L & N

MARCEL LUNDÁK

NEJVĚTŠÍ VÝROBCE ČTYŘHRANNÉHO
PLETIVA VE STŘEDNÍCH ČECHÁCH

ŽEMLIČKOVA LHOTA 29
PETROVICE U SEDLČAN
TEL., FAX: 318 856 456
MOBIL: 602 385 829
MOBIL: 607 869 641

KŘEŠICE (u Olbrámovic)
TEL., FAX: 317 729 873
MOBIL: 607 869 641
MOBIL: 602 385 829

Po - Pá 7-17 hod., So 8-12 hod.

Po - Pá 8-17 hod., So 8-12 hod.

NABÍZÍME:

VELKÝ VÝBĚR PLETIV, SLOUPKY, BRANKY, BRÁNY, SVAŘOVANÉ SÍTĚ, PODHRABOVÉ DESKY, LESNICKÁ A CHOVATELSKÁ PLETIVA, PŘÍSLUŠENSTVÍ A VŠE CO VÁS PLOT POTŘEBUJE.

www.pletivolundak.cz

l.lundakova@seznam.cz

LUMIAL

Po - Pá: 7 - 17
So: 8 - 11
www.lumial.cz

Milan Poncar, Kosova Hora 77 (za hřištěm) Tel.: 318 821 249, 603 286 328

VODA - TOPENÍ - PLYN - MONTÁŽE
velkoobchod - maloobchod

- ❖ boilers DRAŽICE, STIEBEL ELTRON
- ❖ kompletní sortiment KORADO
- ❖ čerpadla do vrtaných studní GRUNDFOS, SIGMA, PUMPA, DAB
- ❖ kotle elektrické, plynové, tuhá paliva OPOP, SLOKOV, ATMOS, PROTHERM, KOVARSON, BENEKOV atd.

Vzorkovna
koupelen
400 m²

**PROVÁDÍME REVIZE KOTLŮ
na tuhá paliva**

AKCE na kompletní koupelny – sleva až 20 %

Transgender na českých školách je aktuální téma. Porozumět a přijmout, reaguje ředitelka sedlčanské ZUŠ

Dokončení ze strany 1 s tím, které mají mezi nohama.“ – „Tranzice je pak proces změny pohlaví. Neexistuje jediná cesta, jak být nebo se stát transgender osobou. Důležité je uvědomit si, že se nejedná o trend. Trans identita je vrozená, a pochopení vlastního genderu není pro mladé lidi jednoduchý proces,“ upřesnila. „Měli bychom respektovat identitu, kterou si mladí lidé zvolí a uvědomit si, že škola by měla být bezpečným místem k experimentování s vlastní identitou, vztahy a přátelstvím

ZUŠ Vladimíra Křenková opud k organizaci přednášky.

„Lektory si velmi ráda a téměř vždy vybírám. Tereza Trojanová je naše dlouholetá žákyně a její pracovní život s obdivem sledujeme. Jsem ráda, že se vrátila do našich prostor, nyní jako lektorka a člověk z praxe,“ dodává ředitelka. Tereza Trojanová, coby vysokoškolská studentka nejprve vystudovala sociologii a filozofii na skotské univerzitě v Aberdeenu. Nyní pokračuje doktorátem

Tereza Trojanová je bývalou studentkou sedlčanského gymnázia. Svě další vzdělání zaměřila na filozofii a sociologii při skotské univerzitě v Aberdeenu. Nyní pokračuje doktorátem na Univerzitě Karlově. Foto z promoce.

pro všechny mladé lidi,“ shodli se přítomní v sále se svou přednášející.

Přednáška je reakcí na potřeby pedagožek a pedagogů, neboť ne jeden z nich se s transgender jedinci mezi žactvem a studentstvem setkává: „Snažím se zjistit, o co mají moji kolegové zájem, a co právě řeší. Z několika sezení vyplynulo, že se tento problém kolem nás množí a nejsme informováni. Nová generace, kterou provázíme životem, prožívá něco, o čem nevíme,“ vysvětluje ředitelka

na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Aktivně se podílí na organizaci festivalu Prague Pride.

Nehodnot a přijmi, to bylo podle Vladimíry Křenkové hlavním mottem setkání. „Bezpečné prostředí pro naše děti a učitele je základem dobrých vztahů ve škole i mimo. Potevření, citlivost a větší vnímavost je důležitá při práci s dospívajícími. To byl náš hlavní cíl – porozumět a přijmout,“ shrnula podvečerní setkání.

Lucie Kakosová

Farmaření je tvrdá, ale krásná práce

Dokončení ze strany 1 na podzim nevíte, co bude na jaře. Co je však jisté, ceny výstupů jsou v podstatě na úrovni devadesátých let – alespoň u většiny komodit. Vstupy naproti tomu několikrát vzrostly. To je největší problém, kvůli kterému se demonstruje. Nějaký ten administrativní problém by se dal zvládnout, ale když pracujete bez pocitu, že zítra bude líp, je to ubíjející. Trvá to už dlouho a člověk ztrácí motivaci. Některé nesmysly, co někdo vymyslí jen od stolu z kanceláře... co na to říci. I přesto, že mám k administrativě k získání dotací své výhody, stávky v Praze jsme se nezúčastnili. Není na to čas, a hlavně nemám pocit, že by to něco změnilo. Je štěstí, že nemusíme platit žádné zaměstnance – na výplaty bychom neměli. Rodinu uживíme. To je podstatné.“

Ivana Dvořáková byla celých 22 let na mateřské dovolené, kdy přivedla na svět sedm dětí. Všichni už jsou dnes dospělí. Při tolika dětech si jen málokdo dovede představit, jak se dá zvládnout domácnost, výchova dětí a starost o skot, drůbež či sadbu a následně sklizeň brambor, kukuřice a podobně. Jak vidno, jde to...

Dvořáková praktikují prodej svých produktů takzvaně ze dvora. Lze si u nich objednat brambory, vajíčka, brojlery, krůty, králíky, nebo kuřata.

Farma Peštových

V Boru už po mnoho generací sídlí rodina Peštů, která zde farmaří. Se svým chovem mléčného skotu Peštovi vyhráli již mnoho soutěží. I zde si lze koupit mléko ze dvora, občas je v nabídce med nebo vejce.

Majitel tohoto hospodářství Vladimír Pešta říká: „Naše tradice sahá mnoho generací nazpět. První zmínky jsou již v berní rule z roku 1654. Generace si předávaly hospodaření

mezi sebou. Zemědělskou kolektivizací byla tato tradice násilně přerušena. K jejímu obnovení došlo v roce 1992 mými rodiči.“

Co se týká dosažitelnosti dotací, Vladimír Pešta vysvětluje: „Dotace dostáváme tak jako všichni zemědělci v rámci jednotné žádosti. Získat je těžké není. Těžké je pak splnit a dodržet všechny podmínky, které jsou na ně navázány. V podmínkách se každý rok něco změní a je obtížné se v tom orientovat. Jinou skupinou jsou inves-

vou, zde nalezneme také koně, kozy, holuby, slepice, králíky a včelí úly. Před odchodem se Vladimír Pešta ptám, zda je dle jeho názoru v dnešní době těžké podnikat v oboru zemědělství. „Snadné to není. Jsme závislí na počasí, které neovlivníme. Zemědělství je závislé na dotacích, které podléhají politickému rozhodování. Administrativní zátěž je obrovská. Pořád nás někdo kontroluje. Tvorba cen a konkurence je globální, sami si výkupní ceny neurčíme. Podnikáme

Vesnická idylka na statku u Peštů

tiční dotace. Jejich získávání je složitější, ne každý na ně dosáhne. Nám se podařilo několik investičních dotací získat, ale ta administrativa s tím spojená je obrovská.“

A jaký je u Peštů názor na demonstrace zemědělců v Praze, zúčastnil se někdo? „S demonstracemi nesouhlasím. Od nás se nikdo nezúčastnil. Ještě není tak zle, aby se to muselo takto řešit,“ zamýšlí se majitel farmy a dodává: „To, co nás dusí nejvíce, je šílená byrokracie. Musíme dělat hromadu zbytečné administrativy. Je nutné to papírování výrazně omezit a snížit počet kontrol. O tom už se mluví dlouho, ale v praxi se to nedaří. Je důležité, aby stát po nás nechtěl více byrokracie, než je nutně vyžadováno od evropské komise.“

Farmu v Boru provozují Peštovi ve třech lidech. Rodiče jsou již v důchodu, ale pokud je třeba, tak ochotně pomohou. Kromě skotu, který je hlavní obzi-

přímo v životním prostředí, které svou činností ovlivňujeme. Faktorů, které zemědělské podnikání ovlivňuje, je hodně, ale jinak je to krásná práce...“

Rodinné podniky

Obě farmy podnikají už mnoho let, jsou to výhradně rodinné podniky. Stačí si sami nebo jen s pár pravidelnými pomocníky v sezóně. Jednoznačně se shodnou na tom, že za jejich lopotivou prací, kdy nevědí, co je dovolená, Štědrý den nebo jen víkend, je odměnou vlastní velký kus úrodné půdy, kde přivádějí na svět mláďata. Doslova pod rukama jim rostou plodiny, jak pro jejich zvířectvo, tak pro traviny pro rodinu nebo na prodej. Tuhle práci musíte mít hlavně rádi, dělat ji s láskou a teprve potom pro peníze. Chce to trpělivost, pevnou vůli. Můžeme si jen přát, aby takovéto farmy přibývaly.

Vanda Bruckner

TI NAŠI ZÁSTUPCI, CO O NICH VÍME? KAMÝCKÉ - TY VÁM PŘEDSTAVÍME (5)

Má rád zdejší kraj a něco pro něj dělá

KAMÝK NAD VLTAVOU Dneska zpovídáme Romana Turzu, který žije v Kamýku

nad Vltavou od narození (1980) a je v zastupitelstvu druhé volební období.

Co vás v obci štvalo a co už neštvete?

Existence krásného kulturního domu, který dlouhé roky po odchodu

vojenských posádek zůstal nevyužívaný a zanedbaný.

Je snad něco, co vás štvete pořád?

Nedostatečné tempo obnovy leckdy tristního stavu obecních komunikací.

Co se i vašim přispěním změnilo k lepšímu?

Nastartovali jsme promítání letního kina, jehož provoz pomáhám zajišťovat. Aktivně se podílím na řešení dopravní situace v obci, jak z pohledu bezpečnosti silničního provozu, tak organizace dopravy a stavu pozemních komunikací.

Jaké jsou vaše hobby?

Hudba, tanec, DJing, rodina a zahrada

Co vás drží, abyste žil právě v této obci?

Láska k rodnému kraji – malebná příroda, milí lidé.

Kdybyste měl volné ruce, co byste chtěl v Kamýku změnit?

Vybudovat veřejné koupaliště.

Vaše přání pro tento rok?

V létě bude v Kamýku zahájena výstavba povodňového parku. Přál bych všem stranám, účastníkům se tohoto rozsáhlého investičního projektu, pevné nervy a mnoho štěstí při jeho uskutečnění.

**Ptala se
Hanka Synková**

ŽIVOT V POČEPICKÉ ŠKOLE (1)

Základem našeho soužití je komunikace

Tak vám často přemýšlím o tom, jestli v té škole dá váme dětem to nejlepší, co jim bude v životě něco platné, co by nakonec i samy časem ocenily... A myslím, že jsme dobře vybrali do naší vize, že základem našeho bytí a soužití má být komunikace. No vždyť si jen představte,

instalatéry a elektrikáři... všichni se musí vždycky nějak domluvit. I ty naše děti se budou v životě stále s někým domluvat.

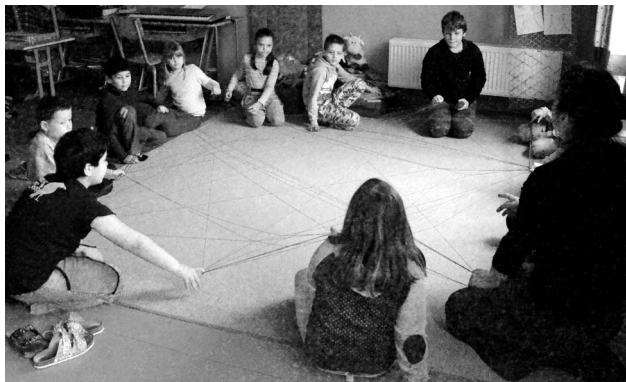
Komunikace jako taková ale nestačí, ještě je potřeba ji správně okořenit. Použit koření ohleduplnosti, soucitu, respektu, ale také rozhodností, sebeúcty a dob-

chvíli možnosti k tomu, aby uspěl. Pocit úspěchu a vlastní užitečnosti je pro nás ve škole moc důležitý. Naplňuje naše touhy. A to je jedna z výhod naší školy – v malém počtu dětí můžeme každému z nich snadněji pomoci zažít úspěch a všichni jsme nějak užiteční.

Človíčku, nech se vést, objevuj, využívej své dary, abys přispěl společnému cíli, respektuj názory druhých, nauč se přijmout pomoc, sleduj souvislosti, nevěř všemu, ověřuj si, raduj se... a nestyď se a mluv o tom všem. Buď vděčný.

Vybrat a namíchat koření, to je také umění. Kořenky jsou připravené a u nás ve škole máme výtečné „babky kořenářky“ i „dědky kořenáře“. Dospělé i děti, rodiče dětí. Děkuji vám všem, vaše koření je různorodé, ale voňavé, mám ho ráda. Bez té bohaté směsi by to nebylo ono.

Mirka Svobodová

Vytváříme pavučinu přátelství – vzájemně sdílíme, co se nám na druhých líbí.

jak by to bez ní vypadalo... co vztahů by trpělo, nebo vůbec nebylo. Učitel – žák, žáci mezi sebou, dítě – rodič, rodiče mezi sebou. Doktor – pacient, prodáváč – zákazník, zedníci s tesaři,

ré vůle nebo odhodlání být svému okolí nějak prospěšný. Získat si důvěru, aby komunikace mohla být otevřená. Nastavit vhodné podmínky, aby každý poznal, jaké má v danou

Stalo se před 30 lety (07)

REGION V této rubrice přinášíme malý průřez tím, o čem jsme psali v Sedlcanském kraji před třiceti lety. Dnes vybíráme z dvanáctého čísla roku 1994.

V obsáhlém rozhovoru s obchodním ředitelem Lobkowiczského pivovaru Františkem Čermákem jsme se mimo jiné dozvěděli, jaké výzvy řešilo nové vedení po restituci pivovaru, ke které došlo koncem roku 1992.

„Předně je třeba říct, že některé malé pivovary, jako byl chlumecký, odsoudil minulý režim takřka k zániku, výrobní program byl vyloženě útlumový, tedy bez investic a perspektivy rozvoje. Museli jsme řešit rychlou přeměnu na značkovou firmu ve všech oblastech své nové existence. Ať již šlo o vytvoření nového managementu či inovace zastarávajících technologií, cílené úrovně kvality produkce a uplatnění na trhu.“ Na cestě k dosažení svých cílů využili i dlouholetých zkušeností bratrance Williama Lobkowicze, Ericha z Mnichova, který úspěšně vyráběl kvalitní bavorské pivo ve vlastním pivovaru. „Zůstali jsme však u tradičních metod výroby piva, jako je řádné ležení piva, neboť tím získává na kvalitě. Zdokonalili jsme systém jeho filtrování před stáčením, kterým se zbavuje zbytků nežádoucích kvasnic. Před dokončením je komplexní výměna aluminiových sudů za nerez sudy se speciálním šroubením. Provedli jsme dále nové vrty a vybudovali 65 metrů hluboké artéské studny, ze kterých čerpáme kvalitní vodu z Pivovarské hory,“ popisoval ředitel Čermák a vyjádřil i lítost nad přístupem místních: „Abych byl upřímný, velice nás mrzí jistá přezíravost, s níž nás odmítají někteří zákazníci z území nám nejbližšího. Není to jejich vina. Svou úlohu tu sehrálo období, kdy vysokochlumecké pivo bylo nekvalitní s nedostatečnou trvanlivostí. Rádi bychom se stali pivovarem Sedlcanská, ne pouze severních a východních Čech. Věřím, že si nakonec získáme v minulosti ztracenou důvěru zákazníků našeho kraje.“

V Nařovicích se postupně renovace dočkala budova školy. Dostala novou fasádu a podařilo se vyměnit také celou střešní krytinu na budově. Místní stavební firma provedla stavební úpravu jedné třídy, zřídila přilehlou cvičnou kuchyňku a konstrukčně nově celé půdní schodiště. „Loni o prázdninách jsme celou školu vymalovali a přestěhovali do ní mateřskou školu. Teď je v budově osm tříd základní školy a jedna třída mateřské školy,“ doplnil starosta Nařovic Kubín.

Rovnou ke dvěma vloupáním došlo v Nádražní ulici v Sedlčanech. Ze stánku s pečivem pachatel odvezl magnetofon a cukrovinky. Z bazaru nábytku pak zmizely tři kožené bundy, 19 svetrů, digitální hodinky, dvě vodovodní baterie, peníze na hotovost, riflová bunda a pár bot.

Konečně byl odchycen pes-boxer, který řádil v soukromých kurnících a králíkárnách a napáchal tu mnoho škod. Byl převezzen městskou policií do útulku pro psy do Lázů u Příbrami.

-mk-

Uklízelo na dvě stě dobrovolníků, starosta dělal vrchního svačináře

Dokončení ze strany 1

V Sedlčanech bylo pro dobrovolníky k úklidu vytyčeno třináct základních tras a lokalit, které se během dopoledne rozšířily o další dle zájmu zúčastněných. Zřejmě nejstarším, a přitom vitálním brigádníkem, byl Vladimír Roškot (85 let), který s jednou z tras prošel 4,5 km. Celkem se nasbíralo na sto velkých 120litrových pytlů odpadu. Největší množství se vyskytovalo kolem areálu stavebnin PRO-DOMA a sousedního Biosu. Nechyběl tu nález dvou bund, hasičiho přístroje, velkého množství lahví od alkoholu, plastů, plechovek, kondomů ap.

Zřejmě největší skupinou bylo dvacet osm dobrovolníků z kroužku atletiky, kteří uklízeli na Tavernách, cyklostezce a na strojárnách. Další z tras vedla po silnici na Příčovy, kde si sedlcanská skupina na hranici katastrálních území podala ruce s příčovskou, přičázející z druhé strany. Ve stejný den totiž pořádaly úklid také Pří-

čovy pod vedením starosty Michala Jiráčka.

Zvlášť pracovali hasiči z SDH II, kteří uklidili potok Mastník s okolím. „Je smutné, že valník odpadu z potoka naplníme každý rok,“ posteskl si velitel hasičů Viktor Němec. Úklid pokračoval ještě v neděli, kdy členové Veterán klubu Sedlčany uklízeli komunikaci na Zberaz v okolí starého koupaliště a areálu kotliny.

Starosta Janeček hodnotí výsledek akce se spokojeností: „Cením si práce všech brigádníků, mohli zůstat sedět doma, ale přesto přišli a pomohli nám uklidit to, co tady jiní nechali za nepořádek.“ Koordinátor akce Tomáš Zouzal vyzdvihl zejména účast seniorů: „Pánové František Urner nebo Vladimír Roškot patří k těm, kteří opravdu nemuseli. A pokud mohou oni, tak může víceméně kdokoliv. I když jsme spokojeni, tak doufáme, že příští rok bude Selčanůků více.“

Dobrovolnický úklid pořádalo město Sedlčany ve spolu-

práci s celorepublikovou akcí Uklidme Česko. Sestrouň a Zberaz plánují pod vedením hasičů

se budou uklízet ulice a veřejná místa v Sedlčanech zametacími strojem. „Věnujte, prosím, pozor-

úklid 3. až 4. dubna a o dva dny později se do hlavního dne akce Uklidme Česko zapojí další obce Sedlcanska.

Mimo dobrovolnické akce se ve městě plánuje běžný jarní úklid technických služeb. Až do dubna

nost rozpisu zametání ulic a včas přeparkujte váš vůz. Rozpis najdete v dubnovém zpravodaji Radnice,“ žádá starosta Janeček občany města o spolupráci.

Blanka Vilasová

Skupina žen z Libíně se schází pravidelně, připojila se i k akci Uklidme Česko

LIBÍN V obci je již delší dobu činná dvanáctičlenná skupina žen ve věku zhruba od pětadesáti do sedmasedmdesáti let. Společně se setkávají pravidelně každý měsíc při různých příležitostech ve zdejších kulturním domě, ať už se jedná o oslavy narozenin, nebo o probírání životních událostí. A tentokrát se sešly také v rámci celorepublikové akce Uklidme Česko.

„Libíňské ženy uklízejí už asi tak týden,“ řekla nám minulou středu dcera jedné z nich, Yveta Pilíková. „Chodily nejdříve uklízet po okolí obce. Například byly nahoře u památníku, připomínající návštěvu prezidenta Masaryka při zdejších vojenských manévrech, a také uklízely cesty, vedoucí do okolních lesů. Tak trochu se obávaly uklízet u silnice, protože provoz je u nás přece jenom značný.“

Ve středu 20. března skupina dobrovolnic zbravila odpadků celou vesnici a za celý týden libíňské ženy naplnily tolik pytlů, že jim nestačily a musely si pro další dojet domů. „V pytlích skončilo spoustu pet lahví a listů, ale třeba také holínka a našla se i pneumatika. Ženy z Libíně jsou opravdu velice aktivní, a já je moc obdivuji. Vždyť

všechny tady mají dům, o který se musejí starat, mají svoje hospodářství, a přesto společně pořádají spoustu akcí, jako je například tato, kdy se snaží vyčistit svoji obec a její okolí. Mají energii, chuť do života, a určitě nesedí výhradně doma, aby nadávaly na zprávy v televizi,“ uzavřela Yveta Pilíková.

David Myslikovjan

Skupina žen z Libíně na jarní brigádě

V Příčovech dobrovolníci uklízeli na osmi trasách, kromě naplněných pytlů shromáždili čtrnáct pneumatik

REGION Nejenom v samotných Sedlčanech se v sobotu 23. března v rámci akce Uklidme Česko prováděl jarní úklid. V Příčovech dobrovolníci uklízeli hned na osmi trasách a v dalších obcích se bude uklízet v nejbližší době.

Jedna z tras v Příčovech vedla k Deštnu, druhá k Musíku, a další k dublovické střelnici, k větráku, uklízelo se i směrem na Sedlčany, Kňovičky, Kňovice, nebo k Bobrníku. Uklízelo kolem padesátky dobrovolníků, kteří naplnili spoustu igelitových pytlů, jichž bylo ale přece jenom o něco méně než v loňském roce, kdy se tato akce konala v Příčovech po delší době. „Kromě těchto pytlů jsme sebrali také čtrnáct pohozených pneumatik,“ sdělil starosta obce Michal Jiráček

Do akce Uklidme Česko

se v těchto týdnech zapojuje i Kosova Hora. Na sběr železného šrotu, který o uplynulém víkendu pořádali zdejší dobrovolní hasiči, v týdnu od 2. do 7. dubna naváže akce s názvem Uklidme si před vlastním prahem, a ve dnech 16. a 25. dubna ji vystřídá strojový úklid ulic a silnic. „Jedna velká parta dobrovolníků bude uklízet okolí přeložky na silnici číslo 18 už v sobotu 30. března a na závěr se do terénu vydají i žáci základní školy. Školáci, kteří tuto svoji činnost spojují s Dnem Země, budou v dubnu čistit okraje obce až k lesu,“ doplnila místostarostka Kosovy Hory Lenka Havlíčková.

Pozadu nezůstávají ale ani ostatní obce. V sobotu 6. dubna se bude uklízet například v Prosenické Lhotě a v sousedních Štětkovicích.

David Myslikovjan

Studentka sedlčanského gymnázia chytala lelky!

Dokončení ze strany 1
Lichtenbergová a tatínek jednoho ze studentů Jindřich Částka.

Jak se tak studenti dostanou na expedici? „Zástupkyně školy Lenka Lichtenbergová se znala s Markétou Piškovou, kterou osud zavál do Ekvádoru. Tam se poznala s Ekvádorem, který nás později coby rodilý mluvčí učil španělsky. A už když jsme byli v prvním ročníku, nadhodila, že bychom se tam jednou mohli vypravit,“ vysvětluje Elena. To jistě bylo pro studenty více motivující, než když by jen čekali, až se jich někdy nějaký Španěl optá na cestu za nějakou českou pamětihodností. A pak nastal den D.

„To jsme ještě v Praze na letišti, ale tady už ochutnáváme nezralý kokos,“ ukazuje na fotografiích Vojtěch. „Druhý den jsme se přesunuli do chaloupky uprostřed pralesa,“ přebírá štafetu před promítacím plátnem Elena. „Není tam signál, není tam voda, elektřina, nebylo tam vlastně vůbec nic, zato tam byla spousta různých živočichů a havěti, spali jsme s krysmi a netopýry.“ – „Bylo to těžké období... bez wifiny,“ směje se Jakub. „A tady jsme prosekávali cestu. Narazili jsme na nějaké doupe, asi tam někdo chodil odpočívat, když tam pracovali,“ vyprávějí studenti. „S dopravou je to tam zajímavé – s takovou kárkou se dá jezdit všude, i po pláži,“ ukazuje Elena na něco jako motorku s korbou. „Tady osekáváme stromy. V pralesě musí být člověk zahalen i v horku – je tam strašně komárů. Naštěstí jsme se asi po hodině práce mohli projít k oceánu,“ dodává.

Cestou se podívali ke stromu palo santo neboli posvátné dřevo. V češtině březule vonná. Roste výhradně v suchých tropických lesích na pobřeží Tichého oceánu v Jižní Americe. Dřevo je pryskyřičnaté, má sladce kokosovou vůni

s tóny exotického ovoce. Coby vykuřovadlo slouží i k odpuzování hmyzu. Listy mají antiseptický účinek a používají se i proti křečím. V improvizovaném stánku v komunitním centru bylo to dřevo nejen k vidění. Zakoupením výrobků od prověřených výrobců lidé přispívali na fungování rezervace, na zlepšení podmínek k životu lidí i přírody Ekvádoru, který byl v roce 2016 postižen ničivým zemětřesením. Krásnohorští si mohli očichat éterický olej z pryskyřice tohoto dřeva. Má prý vysoké vibrace, a tak se používá i k magickým účelům, do aromalamp, jako parfém i repellent.

Markéta Pišková, spoluzakladatelka organizace

Studenti na besedě v Krásné Hoře - zprava Elena Hadáčková, Vojtěch Částka a Jakub Slavek

Ekvádor na dlani, o níž jsme psali ve vánočním čísle, ukázala zájemcům plod palmy tagua aneb slonovník velkoplodý. Však se také jejím ořechům říká rostlinná slonovina, kvůli které se nemusí zabíjet zvířata. Dovází též řemeslně zpracované hamaky (houpací sítě), klobouky panama a kávu a kakao od pěstitelů z Ekvádoru. Je také spoluzakladatelkou spolku, který zprostředkovává dobrovolnickou práci. Ona a její manžel Jose Eduardo Ganchozo Panta pomohli tedy i sedlčanským studentům.

Na dalších záběrech je vidět ohniště. „To je

naše kuchyň,“ směje se Elena. Vařič tam sice byl, ale nefungoval. „Dým působí i jako odpuzovadlo komárů, ale i tak jsme museli mít několik druhů repellentů,“ povzdychla si. „Tady jsme sbírali větvičky posvátného palo santo, a pak jsme z nich lisovali olej,“ ukazuje.

Díky zoologu Richardu Polichtovi, Čechovi, který žije v Ekvádoru a který byl jejich čtrnáctidenním průvodcem po pobřeží, si zkusili i odchyt ptactva. „Jediné, co se nám povedlo, bylo chytit lelky,“ konstatovala Elena.

„Pak jsme byli na výletě, kde jsme se učili zpracovat kakao. Tento výrobce postupuje tradičním způsobem a dodává čokoládu i do královských rodin za několik

a odlivu. Pod hladinou je jedinečný ekosystém, důležitý pro ryby. Student ukazuje jakési tyčinky – zárodky, které když spadnou do bahna, vyrostou z nich další mangrovníky.

Když končí vyprávění o dvou týdnech strávených na pobřeží, studenti vyhlásí pauzu před výletem do zcela odlišné části Ekvádoru, tedy do hor. A že prý se publikum zatím může občerstvit ekvádorskými produkty. A tak ochutnáváme ekvádorskou kávu. Devatenáctiletý Jakub u baru říká: „Já už normální kafe ani nepiju. Už jsem si zvykl na to ekvádorské.“ Pak se seznamujeme s povzbuzujícím čajem wayusa.

Vynalézaví studenti po přestávce předstupují v jiném oblečení. Jeden má ekvádorské pončo, a dva jsou v tričkách se srdíčkem a nápisem baños, jako že milují baños. Jenže – co to znamená? Jméno lázeňského města s teplými prameny, ale také záchod. Takže nápisy na tričkách studentů třeba na letišti vyvolávaly údiv až veselí.

V Montecristi na snímcích vidíme, jak se vytvářejí panamáky, alias panama klobouky. Vypadají jako slaměné, ale tyhle jsou z palmy. Studenti zahlédli i velryby. Z videa je patrné, že to byl krásný zážitek, když se vynořila celá velrybí rodinka. Na záběrech z Ekvádoru byly vidět kupodivu i české škodovky. Působivé byly i snímky z tržiště s krásnou zeleninou a ovocem, ale také s hrajícími si dětmi.

Trs banánů za jeden dolar – to potěší. Svačinka pro celý kolektiv je za babku. Ovšem když je k jídlu stále dokola rýže, čočka, banán – nejlevnější varianty tamější stravy – tak i banán omrzí. „Po dvou týdnech jsem si přála konečně už něco jiného. Tak jsem si dala slepičí polévku,“ vypráví Elena. Z publika se ozývá smích, protože vidíme, že (jiný kraj – jiný mrav) zde se slepičí polév-

ka servíruje i s pařáty. Zdá se, že si Elena tuhle polévku hned tak nedá. Ale ani banán. Na výběr byla také místní specialita – grilované morče. Jen jeden student si dodal odvahy a ochutnal. Chutná to prý jako králík.

Ekvádor, to není jen horo na pobřeží. Když si vyrazíte do hor jen v tričku, je to o zmrznutí. A zabrat dá i převýšení. „Když jsme byli ve výšce 4 200 metrů, museli jsme žvýkat koku, abychom se s tím vyrovnali,“ vypráví jeden ze studentů.

Kdo má možnost podívat se mimo Evropu, ten už pak leccos vnímá jinak. „Když jsem se prodírala džunglí, všude pavouci, tak se mi chtělo brečet. Ale když jsem to zvládla, řekla jsem si, že teď už zvládnou všechno. Když přijde horší období, nehroučím se z toho jako předtím. Malíčkosti neberu jako překážku,“ shrnuje Elena. Vojta dodává: „Nás to všechny sblížilo. Zážitky, jako že neteče voda z kohoutku nebo jsou všude pavouci, to v Čechách nezažijete.“ – „Když jsme přežili Ekvádor, přežijeme všechno,“ lakonicky poznamenává Jakub.

Cesta zpět trvala přes čtyřicet hodin. I tak se tam šikovným studentům líbilo a bylo to z jejich vyprávění znát. Nella Salavcová na této prezentaci být nemohla, protože musela zrovna do autoškoly, ale další se chystá 27. dubna na Vysokém Chlumci.

A jak to vidí paní učitelka? „Byla to pro nás jazykově-poznávací výprava, která nás všechny velmi obohatila a osobnostně posunula. Viděli jsme odlišný způsob života beze spěchu a vymožeností moderního světa, ve kterém lidé umí být spokojení, přátelští a nápomocní. Uvidíme, kdy vyrazí nějaká další skupina studentů s Ekvádorem na dlani za dobrodružstvím,“ uzavírá besedu v Krásné Hoře Lenka Lichtenbergová.

Hanka Synková

Návštěvníci muzea si mohli atmosféru Velikonoc užít s předstihem

Dokončení ze strany 1
deset let a řezbářství se věnuji jeden rok. Tohle ale nebude můj první výrobek. Už jsem dělal srdíčko, lžičku a sněhuláka," svěřil se Tonda. Jeho učitel, Václav Krížek, měl v muzeu vystaveno hned několik svých řezbářských děl. Obrovský škrpál, který slouží jako květináč, a ptačí budky v podobě pohádkových postav Jenička a Mařenky. Nádherná byla také hlava koně – jednorozce, kterou ale vytvořila příroda. Křepenický řezbář samostatně pouze dotvořil.

Nejvíce práce dal háčkováný beránek

V pátek odpoledne měl program v muzeu i hudební doprovod. Postaralo se o něj duo muzikantů, kteří si říkají Klenováci. Na bicí tloukl Kamil Tomášek a Jiří Soukup zahrál na harmoniku. V poslední době vystupovali na MDŽ v Obděnicích, na hasičské zabijačce v Přičovech, a ještě předtím na stejné akci v Krásné Hoře.

Marie Skalická ze Sedlce-Prčice ve svém stánku vystavovala háčkováná kuřátka, beránky, zájčky, dekorace a další velikonoč-

kovaným ozdobám. Hned vedle měla svoji neméně pestrou výstavku s velikonočními výrobky její kamarádka z Chlumu.

Víte, co je to staročeský hubaň?

Svoje ruční výrobky ze dřeva a z darů lesa měl v muzeu David Schejbal, který bydlí v Bučilech u Lichov. David zájemcům ukazoval kromě vypalovaných dřevěných podtáček, talismanů, hodin z kusu kmene dubu, svícnu z třesně nebo recyklovaného skla, ještě jeden unikátní výrobek, který si dokonce dal na hlavu jako čepici. „Je to staročeský hubaň, čili klobouk z choroše," přiblížil jej David a dodal: „V lese jsem si našel asi šest kousků. Některé z nich se mi nepodařilo rozklepat, ale snažil jsem se to naučit, a tohle je finální produkt, který se mi nakonec povedl. Je ze čtyř kusů choroše. Mám tady i kopyto a paličku, tedy pomůcky, které jsem na výrobu hubaně používal.“

Ze Strakonice přijel do Sedlčan Jirka, který nabízel látkové maňásky od babičky. Nejenom ale od své a od manželky, ale i od spousty jejich kamarádek.

David Schejbal z Bučil měl na Dni řemesel na hlavě staročeský hubaň.

ní výrobky. „Věnuji se této práci od svých pěti let. Maminka mě učila vyšít, háčkovat, plést a síťovat, a já jsem tyto činnosti učila i děti v dětském domově v Přestavlkách. To, co vyrobím, rozdávám svým známým, a také jezdím se svými výrobky dvakrát do roka do Sedlčan a do Milevska," přiblížila svoji činnost. Na otázku, který výrobek jí dal nejvíce zabrat, nám ukázala figurku velikonočního beránka. Marie ale nebyla na Dnech lidových řemesel sama, kdo se věnuje háč-

Na první pohled bylo zřejmé, že si babičky daly s pestrobarevnými maňásky velkou práci a že jsou skutečně šikovné. Do Sedlčan poslaly kolem třiceti maňásků, takže by se s nimi nechalo zahrát pěkně velké divadelní představení.

V muzeu bylo k vidění spousta kraslic všech možných provedení i velikonočních dekorací, svíček, zápichů, proutěných výrobků a samozřejmě nechyběli upečení beránčí a mnoho dalších sladkých dobrot. **-dav-**

V našem světě je spousta palčivých otázek, které nemají jednoznačnou odpověď, říká zakladatel debatního kroužku Jan Procházka

SEDLČANY Vloni na podzim se v hlavě studenta třetího ročníku sedlcanského gymnázia Jana Procházky zrodil nápad na za-

se zúčastní schůzky. Klubu jsem dal název Pátečníci, ale ve středu, aby bylo jasné, že odkazují na debatní tradici v Čes-

lečensko-kulturní otázky.

Překvapil tě nějaký argument, který následně změnil tvůj názor na věc?

Dle mého se názor toho, kdo na debatu přijde, nejspíš nezmění. Jde jen o to zkusit si obhájit svůj názor v přímé konfrontaci s názory odlišnými. Po takovýchto debatách je většinou člověk nucen přemýšlet o tématu v širším kontextu a z jiných stran.

Příští rok maturuješ, budeš mít čas s debatováním pokračovat?

Byl bych rád, aby se do debat zapojilo víc lidí, hlavně ti z nižších ročníků. Kdokoliv může přijít s iniciativou na debatu a pak ji klidně i věst. Já sám na to nemám úplně čas, když by se však debatní klub dostal do povědomí celé školy, myslím, že by mohla vzniknout jakási pravidelnost ve schůzích a že by přicházelo i více lidí. Rozhodně neplánuji debatní klub stavět před mé priority.

Pokud klub vedeš, jsi nejspíše středem pozornosti. Vyhovuje ti to, nebo je to spíš výstup z komfortní zóny?

Neřekl bych úplně, že jsem střed pozornosti. Asi by mi to ani nevyhovovalo. Respektive, jsem rád, že o tom určitá skupina žáků i učitelů ví, jsem tím potěšen. Zároveň však jde o to, aby si při samotných debatách byli všichni rovni, takže se nechci stavět do nějaké odlišné pozice jen proto, že vlastně dělám něco, co mě baví a co baví i ostatní – debatování. Pochopitelně obhajovat svůj názor před ostatními je do jisté míry výstup z komfortní zóny, ale k tomu právě také může sloužit debatní klub, abychom se toto vystupování naučili.

Filip Špale

Jan Procházka na schůzi Pátečníků, ale ve středu

ložení vlastního debatního kroužku. První sezení bylo 29. listopadu a další se stále konají. Každé debaty se účastní žáci z mladších i starších ročníků, na některé zajdou i členové učitelského sboru. Více v rozhovoru s Janem Procházkou.

Z jakého důvodu se zrodili Pátečníci, ale ve středu?

V našem světě je spousta palčivých otázek, které nemají jednoznačnou odpověď. Tím spíše bychom je měli rozebírat a akceptovat to, že naše odpověď se může lišit od odpovědi ostatních. Je ale na rozebrání takovýchto otázek prostor v instituci, která má (podle mě) primárně rozvíjet kritické myšlení? Dle mého ne. Chtěl jsem tyto otázky rozebírat, ale v záplavě faktů a suchých pojmů, které jsou nám servírovány každý den, jsem věděl, že ani při hodinách základů společenských věd mi „pšenka“ nepokvete. Proto jsem na místním gymnáziu založil něco jako debatní klub, kde by měl tento prostor dostat každý, kdo

koslovensku. Zároveň aby bylo taky jasné, kdy tyto schůzky probíhají.

Jak se ke tvému nápadu stavěla škola?

Škola, či spíše vedení školy, se k mému mini projektu stavělo od začátku s otevřenou náručí a komunikace o tom, kde a kdy se budou schůzky konat, probíhala hladce. Byla to příjemná spolupráce.

Jakou roli v debatě vedeš ty?

Samotné schůzky vypadají asi tak, že svým úvodním monologem otevřu už předem stanovené téma, a od tohoto monologu, v němž zastávám jednoznačné stanovisko k určitému tématu, se pak debata odvíjí. Potom už do diskuze ostatních vstupuji jako všichni ostatní. Má role slouží tedy jako podněcovací prvek, alespoň ze začátku.

Jak a jaká témata na prodiskutování vybíráš?

Témata vybírám velice prostě – když mě něco zajímá a vrtá mi to hlavou a cítil, že je to podnětné téma k diskuzi, vyberu právě to. Jedná se především o spo-

Málokterá oblast ve středních Čechách se může honosit krajinou, která se od středověku téměř nezměnila, jako je tomu na Sedlčansku a Voticku, říká archeolog Jan Vizner

SEDLČANY V zaplněné studovně městského muzea se ve čtvrtek 20. března konala přednáška archeologa, autora knihy *Kraj na konci středověku*, Jana Viznera. Na přednášce se věnoval Sedlčansku v době vlády Karla IV. a představil rovněž oblasti Benešovska a Podblanicka v době vrcholného středověku.

Jan Vizner dlouhodobě pracuje jako archeolog ve společnosti Archaia a zároveň působí v Regionálním muzeu v Jílovém u Prahy. Svůj výklad v sedlčanském muzeu doplnil také kresebnými rekonstrukcemi, na nichž demonstroval, jak obce, kostely, tvrze a hrady v tomto regionu mohly vypadat ve 2. polovině 14. století. Před zahájením přednášky nám Jan Vizner odpověděl na několik otázek.

Můžete přiblížit dnešní přednášku v Sedlčanech?

Jedná se o dlouhodobější a rozsáhlejší projekt mapování vrcholně středověkého osídlení a hmotné kultury v jižní oblasti středních Čech. Téma přednášky vychází z tématu knihy se stejným názvem – *Kraj na konci středověku*. Jedná se o druhý svazek z celkem trojdílné práce. Na třetím dílu v současné době pracujeme. První díl se zaměřil na Jílovsko a Říčansko v předhusitském období a ve druhém dílu navazujeme oblastmi Sedlčanska, Podblanicka, Voticka a Benešovska. Ve třetím dílu, který je ve fázi vzniku, budeme pokračovat dál ve směru na jih.

Proč se jedná právě o tyto oblasti a tento směr?

Pomyslnou páteří zkoumané oblasti byla jedna z nejvýznamnějších středověkých komunikací českého království, takzvaná Linecká cesta, která z Prahy směřovala k jihu na Benešov, na nynější Tábor (v době vlády Karla IV. ovšem ještě neexistující), dále na Soběslav, České Budějovice a okolo Kaplice a Vyššího Brodu k Dunaji a do Solné komory. Tato cesta byla i spojnici do Itálie, do rakouských zemí a podobně. Tato páteř

kraje byla jednou z nejdůležitějších středověkých střeoevropských komunikací, spojnici

Archeolog Jan Vizner na přednášce v městském muzeu

českého království s jižní i západní Evropou a stala se proto také osou oblastí, které jsme se rozhodli zmapovat. Jednak se snažíme zjistit co nejpřesnější trasování cesty, a potom také, což je nosným tématem celé práce, mapujeme osídlení okolo této cesty v poměrně širokém záběru.

Mohl byste laikovi přiblížit, jak konkrétně vaše bádání vypadá?

Jedná se o bádání v archivech a knihovnách a seznamování se se staršími pracemi historiků, archeologů i dalších badatelů, kteří se našim tématům věnovali už dříve. Pro mě jako pro archeologa je asi nejzajímavější práce v terénu. Výsledek je kombinací všech těchto zdrojů dohromady, ale bez bádání v terénu je celá práce nemyslitelná.

Jak vzpomínáte na svoje bádání na Sedlčansku?

Je to kraj a město, které mám velice rád. Dlouhodobě jsem se zabýval lokalitou Hrazany, a to nejenom keltským opidem, ale hlavně zdejšími středověkými lokalitami. Zabývám se především vrcholným a pozdním středověkem a jeho hmotnou kulturou. A právě oblast Hrazan je mimořádná koncentrací feudálních sídel od hradu Ostromeč přes hrad Kozí hřbet až po tvrziště Hradnici na vrchu Července. Je to v návaznosti na středověké osídlení celého Sedlčanska. Právě Sedlčansko, Voticko a Benešovsko jsou oblastmi s mimořádnou koncentrací středověkých památek, jednak sakrálních, tedy kostelů a kaplí, ale především v podobě hradů a jejich zřícenin, tvrzí a tvrzišť. Jsou tady i další stopy středověkého osídlení, jakými jsou zaniklé vesnice nebo staré cesty. Byla zde velmi početná pozemková držba drobné šlechty, a jenom zmapování jednotlivých rodů a rodin, které tu sídlily, je velice zajímavá a objevná činnost. Již jsem se zmínil o zdejší koncentraci hradů a hradních zřícenin, takže si myslím, že málo krajů v Čechách a málokterá oblast ve středních Čechách se může honosit tak zachovalou 'středověkou krajinou' jako je právě Sedlčansko a přilehlé Voticko, Benešovsko či Podblanicko. To je i důvodem k názvu knih *Kraj na konci středověku*, protože já osobně považuji tuto krajinu mezi Sázavou, Vltavou a Českou Sibiří za krásný žijící relikt středověku a skutečný ráj pro badatele v dané oblasti.

David Myslikovjan

Radostí si každý zapláče, když slyší hrát Malou dechovku Jirky Papáče

SEDLČANY Při příležitosti oslav MDŽ v kulturním domě se členové sedlčanského Klubu seniorů dobře bavili při hudební produkci, o kterou se postaralo zajímavé seskupení muzikantů. Z krátkého rozhovoru s jejich kapelníkem Jiřím Papáčem vyplynulo, že on a jeho kolegové se inspirovali známou dechovkou Malá muzika Nauše Pepíka.

Jak se jmenuje vaše kapela?

Jmenujeme se Malá muzika Papáče Jiříka. (Jeden

z muzikantů, hráč na bicí Jan Bursík, kapelníka doplnil těmito slovy: Radostí si každý z posluchačů zapláče, když slyší hrát Malou dechovku Jirky Papáče.)

Kdo v kapele působí kromě vás, jako hráče na baskřídlovku, trombon a zpěváka, a bubeníka Jana Bursíka?

Je to akordeonista Olda Jarůšek, a dnes jako host vystoupil hráč na křídlovku Pavel Štěpánek od Čapího hnízda. Všichni hrajeme nebo zaskakuje-

me i v jiných kapelách.

Jak často se scházíte?

Když je co jíst a pít, a když je dobrá nálada a vůle, tak vždycky uděláme zkoušku (úsměv). Jinak s námi hraje ještě mladý trumpeták Stan- da Koblížek, a také tubista Pavel Carboch.

V kolika kapelách už jste hráli?

Já jsem v minulosti založil spoustu dechovkových variací kapel Jiřího Papáče a tato variace je už snad definitivně poslední.

David Myslikovjan

Valentýnka absolvuje svůj první rehabilitační pobyt

KOSOVA HORA V jednom z minulých čísel jsme informovali o předání darovacího listu rodičům vážně nemocné dvouleté Valentýnky Haasové z Kosovy Hory z rukou členů nadace S-B. Finanční hotovost, nastrádaná společností S-B a ochotnými lidmi ze Sedlčanska nyní pomáhá malé Valen-

týnce při její rehabilitaci.

„Nyní jsme na prvním rehabilitačním pobytu, který bude trvat zhruba čtrnáct dní,“ informovali redakci rodiče Valentýnky. „Rádi bychom poděkovali všem nejen za vybrané peníze, ale i za morální podporu. Děkujeme.“

David Myslikovjan

KONCERTY, PLESY

■ Sedlčany – kult. dům
28. 3. Velikonoční tančírna
taneční večer v podání
sedlcanského big bandu
Blue Orchestra; 19:30

**31. 3. Bigbitová veliko-
noční zábava**
taneční večer se sedlcanskou
kapelou Retrobeat; 20:00

9. 4. Kryl *80+30 výročí
koncert věnovaný 80. vý-
ročí narození a 30. výročí
předčasného úmrtí K. Kryla
v podání Davida Uličníka;
19:30

**10. 4. Ústřední hudba
Armády České republiky**
koncert orchestru s hosty
Radkou Fišarovou, Davi-
dem Uličníkem a Jarosla-
vem Pokutou; 19:30

■ Sedlčany – Pohoda club
**29. 3. Manhattan Retro
party**
vstup od 35 let, hraje DJ
Sláva Bloch a Míra Šmar-
da; 21:00

**30. 3. Velikonoční mr-
skačka**
taneční party s Michalem
Pešinou, zahraje také Rei-
nette a Vanesa Hardt; 21:00
6. 4. Fast Food Orchestra
koncert Fast Food Orchest-
ra při příležitosti vydání 10.
alba s názvem Bistro snů;
19:00

■ Kosova Hora – Sokolovna
6. 4. Karneval pro dospělé
k tanci hraje DJ Sláva
Bloch; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Výstava ZUŠ Sedlčany
výstava mladších žáků
výtvarného oboru ZUŠ
Sedlčany
Obrazy – klíč k duši
výstava obrazů Františky

Janečkové; vernisáž 10. 4.
v 17:00

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
výstava fotografií středo-
věké architektury ve sklep-
ním prostoru

**Zdeněk Štoviček: Svou
cestou**
výstava obrazů a další tvor-
by Zdeňka Štovičky; do 21. 4.

■ Sedlčany – knihovna
Artechvilky
výstava tvorby Lenky Feld-
steinové; od 5. do 30. 4.

■ Hrachov – Ochrana
fauny ČR
**Ornitologie moderního
umění**
výstava celosvětově uzná-
vaného českého výtvarníka
Jiřího Koláře

■ Krásná Hora nad Vltavou – muzeum
**Česká vrcholná gotika
v modelech**
výstava studentů programu
Architektura a stavitelství
na ČVUT v Praze; do 9. 6.

■ Votice – klášter
Tváře, jak je neznáme
výstava fotografií známých
osobností z pohledu Štěpá-
na Luňanského; vernisáž 30.
3. v 16:00, výstava do 12. 6.

PŘEDNÁŠKY

■ Hrachov – Centrum
Ochrany fauny
**28. 3. Zpracování medu
v domácnosti a škůdci
včel**
o zpracování medu, medo-
vině a škůdcích včel předná-
ší Martin Paleček; 17:00

■ Sedlčany – knihovna
**5. 4. Norsko: Starým for-
dem za polární kruh**
zajímavé setkání s cestovate-

lem Janem Havlátem; 18:00

■ Sedlčany – muzeum
**9. 4. Šárka Janotová:
O nichž se i mimo město
mluvilo**
přednáška historičky
a archivářky Š. Janotové
o významných osobnostech
Sedlčan; 18:00

■ Votice – klášter
**10. 4. Beseda s Alešem
Palánem**
beseda s novinářem,
publicistou a spisovatelem
Alešem Palánem; 18:00

DIVADLO

■ Nechvalice – kult. dům
**31. 3., 1., 5., 6. 4. Cesta
kolem světa za 80 dní**
Ochotnický divadelní
spolek Nechvalice uvádí
netradiční zpracování kla-
sického románu J. Verna;
19:00, 1. 4. od 16:00

■ Sedlčany – kult. dům
6. 4. Michal k snídani
zábavný pořad pro děti s Mi-
chalem Nesvadbou; 10:00

■ Votice – kino
**6. 4. Manželský čtyřúhel-
ník na horách**
divadelní představení J.
Zindulky, hraje I. Jirešová,
D. Homolová, V. Kratina
a další; 16:00

■ Drážkov – Divadlo Hogo
Fogo
**6. 4. Pardon, pane pre-
miére (Co takhle ke zpo-
vědi...)**
česká premiéra s P. Nárož-
ným v hlavní roli komedie
s pověstným britským
humorem; 19:00

■ Sedlčany – Našlose
7. 4. Princ a chudás
divadelní spolek Našlo-
se uvádí loutkovou hru
na motivy románu Marka
Twaina; 15:00, 18:00

KINO

■ Votice
28. 3. Gump: Jsme dvojka
rodinný dobrodružný film;
20:00

3. 4. Kung Fu panda 4
animovaná komedie; 17:00
**4. 4. První znamená:
Přichází Satan!**
americký horor; 20:00

■ Sedlčany
29. 3. Darkland: Návrat
dánský akční thriller; 20:00
**30. 3. Kočka a pes: Šílené
dobrodružství**
animovaná dobrodružná
komedie; 20:00
4. 4. Dokonalé dny
filmový klub, japonsko-ně-
mecký film; 20:00
5. 4. Bratři
česko-slovenské historické
drama; 20:00
**6. 4. Obsluhoval jsem
anglického krále**
remastrovaná verze roman-
tické komedie ke 110. výročí
narození B. Hrabala; 20:00

SPORT

■ Sedlec-Prčice – stadion
TJ Sokol
29. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice – TJ
Jíloviště; 16:00

30. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice B –
SK Pečice; 14:00

7. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Sedlec-Prčice – TJ
Viktoria Vestec; 16:30

■ Sedlčany – u kult. domu
**30. 3. Pro velikonoční
vajíčko**
velikonoční turistický pochod,
trasa 12 nebo 20 km; 9:00

■ Kosova Hora – hřiště
30. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kosova Hora – TJ
Sokol Drahlín; 15:00
7. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kosova Hora – TJ
Sokol Nečín; 16:30

■ Petrovice – Melena,
u jeskyňářů
**31. 3. Velikonoční výšlap
po Brzině**
tradiční velikonoční turistic-
ký pochod po proudu říčky
Brziny; 13:30

■ Kamýk nad Vltavou –
hřiště
31. 3. Fotbalové utkání
TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Sokol Pičín; 15:00

■ Petrovice – hřiště
31. 3. Fotbalové utkání
SK Petrovice – MFK Dobříš
B; 16:30
6. 4. Fotbalové utkání
SK Petrovice B – SK Nový
Knín B; 16:30

■ Sedlčany – hřiště

31. 3. Fotbalové utkání
TJ Tatra Sedlčany B – SK
Tlustice; 16:30

7. 4. Fotbalové utkání
TJ Tatra Sedlčany – SK
Sokoleč; 16:30

■ Sedlčany – Háječek
**3. 4. Běžecký závod pro
děti**
jarní přespolní běh parkem
pro děti do 15 let, pořádá
sportovní klub DA-BA; 18:30

■ Sedlčany
**6. 4. Za povídkovým
koláčem**
turistický pochod pořádá
KČT Benešov

■ Dublovice – hřiště
6. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Dublovice B – TJ
Vltavan Hřiměždice B; 16:30

■ Přestavky – hřiště
6. 4. Fotbalové utkání
SK Přestavky – TJ Sokol Ka-
mýk nad Vltavou B; 16:30

■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště
7. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Krásná Hora – TJ
Vltavan Borotice; 16:30

■ Jesenice – hřiště
7. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol
Kamýk nad Vltavou; 16:30

■ Počepice – hřiště
7. 4. Fotbalové utkání
TJ Sokol Počepice – TJ Vltav-
van Hřiměždice; 16:30

OSTATNÍ

■ Vysoký Chlumeč –
Skanzen
**28.–31. 3. Velikonoce
ve Skanzenu**
výroba píšťalek, pletení
pomlázek, zdobení kraslic
voskem a slámou, drátová-
ní a další; 9:00

■ Votice – klášter
**28. 3. Velikonoční jar-
mark a dětské tvořivé
dělno**
jarní dekorace místních
výrobců, zdobení vajíček,
pletení pomlázek a dělno
pro děti; 13:00–17:00

■ Sedlčany – hvězdárna
**29., 30. 3., 5., 6. 4. Pozoro-
vací program**
20:00–23:00

WANTED

HLEDÁME MLADÉ LIDI, KTEŘÍ MAJÍ VZTAH KE PSANÍ
A REGIONU. NAUČÍME VÁS ZÁKLADŮM ŽURNALISTIKY
A BUDETE PUBLIKOVAT V TIŠTĚNÉM SEDLČANSKÉM
KRAJI. JDE O EXTERNÍ SPOLUPRÁCI, KTEROU MŮŽETE
DĚLAT PŘI SVÉ PRÁCI ČI STUDIU.

 [WWW.FACEBOOK.COM/SEDLČANSKÝKRAJ](http://www.facebook.com/SedlcanskyKraj)

TEL.: 774 414 225

■ Sedlčany – Strnadovský mlýn
30., 31. 3. Velikonoční den pro děti
 pletení pomlázek, barvení vajíček a další velikonoční aktivity; 11:00

■ Sedlčany – naproti areálu U Chovatelů
31.3. Splouvání Mastníka
 tradiční velikonoční splouvání potoka Mastník; 10:00

■ Kňovice
31. 3. Pouť

■ Kosova Hora
2.–7. 4. Uklidme si Kosovu Horu
 dobrovolný úklid obce v rámci akce Uklidme Česko

■ Sedlčany – knihovna
3., 10. 4. Hajánek
 podvečerní čtení pro děti; 17:00

8. 10. Medvídek v lese
 program pro rodiny s menšími dětmi; 10:00

■ Sedlec-Prčice – kulturní sál ZŠ
5., 8. 4. Sběrka pro charitu
 jarní charitativní sbírka pro Diakonii Broumov; 12:00–17:00

■ Dublovice – u hasičské zbrojnice
6. 4. Uklidme Dublovice
 dobrovolný úklid obce a okolí v rámci akce Uklidme Česko; 9:00

■ Prosenická Lhota – před OÚ
6. 4. Uklidme Prosenickou Lhotu
 dobrovolný úklid obce a okolí v rámci akce Uklidme Česko, občerstvení; 9:00

■ Štětkovice – před hasičskou zbrojnicí
6. 4. Uklidme Štětkovice
 dobrovolný úklid obce a okolí v rámci akce Uklidme Česko, občerstvení; 9:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sokol

6. 4. 6. 4. Uklidme Český Merán
 dobrovolný úklid okolí v rámci akce Uklidme Česko, posezení s opékáním buřtů; 9:00

■ Osečany – rozhledna Drahoušek
6. 4. Otevření rozhledny Drahoušek na sezónu 2024
 hudební vystoupení, občerstvení; 13:00

■ Vysoký Chlumeček – před budovou OÚ
6. 4. Uklidme přírodu okolo Vysokého Chlumce
 dobrovolný úklid obce a okolí v rámci akce Uklidme Česko, opékání špekáčků; 13:00

■ Kosova Hora – Sokolovna
6. 4. Karneval
 SDH Kosova Hora pořádá karneval pro děti, DJ Sláva Bloch; 14:00

■ Sedlčany – kotlina
7. 4. Všeobecná auto moto burza
 7:00

■ Krásná Hora nad Vltavou – cesta k rybníku Mezihorí
7. 4. Komunitní sázení stromů
 vysazování lipové aleje, opékání buřtů; 9:00

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
 otevřeno o víkendech a svátcích; 9:00–18:00

■ Chotilsko
Veselý vrch
 v dubnu otevřeno o víkendech a svátcích; 11:00–17:00

■ Přední Chlum
Rozhledna Milada
 v dubnu otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–18:00

■ Osečany
Drahoušek
 v dubnu otevřeno o víkendech a svátcích; 10:00–17:00

Podrobnosti k událostem najdete na redakčních stránkách www.sedlcansky-kraj.cz, o zveřejnění své akce můžete požádat mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz. Uveřejnění je zdarma.

Rubriku Kalendář připravuje **Michaela Faktorová**

Spolek Zvonokaplička získal dvě divadelní ceny

PROSENIČKÁ LHOTA Divadelní spolek Zvonokaplička z Prosenické Lhoty ve druhé polovině března vystoupil na dvou prestižních akcích se svojí inscenací cimrmanovské hry Lijavec.

„Inscenaci Lijavec, kterou sehrálo devět členů našeho spolku, viděl člen divadla Jára Cimrmana, herec Miloš Čepelka, který v Novém Kníně kdysi vyučoval ve zdejší škole, a rád se tam vrátí. Řekl nám, že se mu naše podání líbilo a že jsme hráli pěkně. Za to, že nás pochválil, jsme byli moc rádi. Je to pro nás velké povzbuzení do naší další činnosti, a pokud se to povede, chtěli bychom nastudovat

další cimrmanovskou hru České nebe.“

Hru Lijavec spolek z Prosenické Lhoty uvedl také na Vysočině v Třešti. V konkurenci třinácti sou-

Členové spolku Zvonokaplička z Prosenické Lhoty se na divadelním festivalu v Novém Kníně setkali s hercem Miloněm Čepelkou z Divadla Jára Cimrmana (uprostřed).

novské hry Lijavec. Z festivalu si kromě pochvalných slov odvezl i dvě ocenění.

„Nejdříve jsme vystoupili na festivalu divadel ke 120. výročí založení dramatického souboru při TJ Sokol Nový Knín,“ uvedl po návratu z turné člen Zvonokapličky Petr Červenka.

„Jsem velice rád, že se z Velikonoční stezky stává tradice a po loňském prvním ročníku si i za letošního nepříznivého počasí našla své příznivce,“ řekl po ukončení akce starosta obce Jiří Svatek. „Je štěstí, že Spolek přátel městyse Vysoký Chlumeček máme a společně pořádáme takové akce pro veřejnost.“

David Myslikovjan

Vyvrcholením Velikonoční stezky byla tvorba malovaných vajíček pro velikonoční strom

VYSOKÝ CHLUMEC V sobotu 23. března uspořádal Spolek přátel městyse Vysoký Chlumeček druhý ročník Velikonoční stezky. I přes nepřízeň počasí přilákala více než dvě stovky malých i velkých návštěvníků.

Trasa začínala u úřadu městyse, kde si lidé dělali fotky u vajíčkovníku, což je bříza ozdobená vajíčky, a místní rarity v podobě pasáčka, ovečky a pasteveckého psa vyrobeného z provazu. Na trase je čekalo šestnáct zastávek s obrázky a otázkami spojenými s Velikonočními zvyky. Nechyběly ani úkoly pro nejmenší účastníky. „Trasa vedla malebným městysem s krásnými výhledy na hrad i na místní kapličku a ko-

lem velikonočně vyzdobených stavení,“ popisuje jedna z organizátorek Soňa Moščovičová.

V cíli na malé návštěvníky čekala zasloužená sladká odměna a další program v podobě velikonočních dílniček ve vnitřních prostorách. Děti si tak mohly vyzkoušet starou techniku malování voskem na vyfouknutá vajíčka, která nadchla i nejednoho dospěláka. Právě těmito vajíčky se pak průběžně zdobí zmíněný vajíčkovník. U dalších stolečků si děti mohly vyrobit velikonočního kohouta nebo slepici, či zápichy do květináčů. Nakonec si venku mohl každý pomalovat květináč a zasít do něj jarní oosení.

„Všichni účastníci si

borů vyhrál anketu diváků o nejúspěšnější představení festivalu. Navíc spolek od lektorského sboru Třeštského divadelního jara 2024 obdržel čestné uznání za herecký výkon souboru.

David Myslikovjan

mohli pochutnat na domácích jídelnách, které byly pro všechny návštěvníky zdarma, jako pozornost nás, žen ze spolku. Zakoupit si pak mohli domácí mazanec i velikonoční perníčky, to vše z dílny Blanky Sirotkové. V nabídce bylo i tradiční zelené pivo,“ popisuje Moščovičová.

„Jsem velice rád, že se z Velikonoční stezky stává tradice a po loňském prvním ročníku si i za letošního nepříznivého počasí našla své příznivce,“ řekl po ukončení akce starosta obce Jiří Svatek. „Je štěstí, že Spolek přátel městyse Vysoký Chlumeček máme a společně pořádáme takové akce pro veřejnost.“

Olga Trachtová
 Hadáčková

Hokejisté Sázavy porazili Zvírotice a opět získali Pohár starosty Sedlčan

SEDLČANY Ve finále první ligy pohárové soutěže hobby hokejistů se v sobotu 23. března na zimním stadionu střetly celky, které dlouhodobě vykazovaly nejlepší výkonnost. V obou předchozích částech sezóny skončily na prvním a druhém místě, přičemž Sázava prohrála od září pouze dvakrát.

Rebel Sázava – River Boys Zvírotice 6:2 (2:1, 1:1, 3:0)

Jednu z porážek obhájci trofeje, kterou je Pohár sta-

rosty Sedlčan, uštedřily právě Zvírotice, a tak se nabízel otázka, zda by se to nemohlo podařit znovu. V první třetině utkání, které se jako jediné v celé pohárové sezóně hrálo na třikrát dvacet minut čistého času, byla k vidění vyrovnaná hra. Za Sázavu skórovali Miroslav Fris a Daniel Svoboda a za chlapce od vody Petr Pusch.

Ve druhé části hry se poměrně dlouho hrálo bez větších šancí. Znovu solidně zaplněná tribuna byla svědkem celé řady nepřesností i ofsajdů. Byla znát nervozita i to, jak je pro obě strany

toto utkání důležité. Ve 27. minutě hry byl vyloučen za podrážení hráč Rebelu, po půlminutě další za faul loktem, a Zvírotice měly jedinečnou šanci na vyrovnání. Chlapci od vody ale dlouho tuto dvojnásobnou výhodu neměli, protože na trestnou lavici usedl i jejich hráč. Muselo je to hodně mrzet, protože to nebylo za faul, ale za příliš mnoho hráčů na ledě. Z přesilovky najednou bylo oslabení, avšak Zvírotice je přestály. A tak hokejové šachy pokračovaly. Brzy se podařilo vyšachovat soupeře chlapcům od vody

a v polovině 31. minuty hry ranou z mezikruží srovnal na 2:2 Jiří Novotný. Hokejistů Zvírotic byl najednou plný led, jenomže dvě a půl minuty před druhou sirénou udělali na červené čáře chybu, když se nechali obrát o puk, a po úniku Daniel Svoboda poslal Rebel opět do vedení.

Ve 44. minutě hry ujel obraně Zvírotic Jan Kysela a s přehledem zvýšil na 4:2. Hned vzápětí chlapci od vody rozehráli svoji další přesilovku, jenomže po chybě před vlastním brankovištěm mohli inkasovat popáté. Od začátku 48. minuty měla

na ledě o jednoho hráče více Sázava a po patnácti odehraných vteřinách šel za katr další hráč Zvírotic. A stejně jako při předchozí přesilovce pět na tři se brzy hrálo čtyři na tři. Sázavské hokejisty však vyloučení jejich hráče nijak nepřibrzdilo a v čase těsně za polovinou třetí třetiny zvýšil střelou švihem z mezikruží na 5:2 Petr Švančara. Dvě minuty před třetí sirénou po úniku přidal šestý gól Petr Pantoflíček, a to již bylo rozhodnuto o staronovém držiteli hokejového Poháru starosty Sedlčan.

David Myslikovjan

V dramatickém druholigovém finále nakonec dominovalo Domino

SEDLČANY V pátek a v sobotu vyvrcholil devatenáctý ročník dlouhodobé pohárové soutěže hobby hokejistů finálovými zápasy ve všech třech ligách. Jako první vyjeli na led druholigisté.

HC Domino – Novit Neveklov 5:4 po nájezdech

Zatímco Domino v semifinále zvítězilo poměrně přesvědčivě, Novit měl cestu do finále mnohem trnitější. Po dvou třetinách prohrával s Kňovicemi o tři branky a zápas otáčel až v závěrečné části hry. Také ve finále, které bylo bojovné a nedohráli je dva borci, každý na jedné straně, měl Neveklov vítězství na dosah. Povzbuzován svými neúnavnými fanoušky se hnal za vítězstvím a padl až v nájezdech.

Utání začalo ve velmi svižném tempu, často se blýskalo před oběma brankami, a tak se nechalo čekat, že brzy začnou padat góly. Po necelých dvou minutách hry putoval na trestnou lavici hráč Neveklova a už po sedmačtyřiceti vteřinách potrestal jeho vyloučení Libor Sýkora – 1:0. Po minutě ale bylo srovnáno, když za bouřlivého jásohu příznivců Neveklova srovnal z místa před brankovištěm na 1:1 Ladislav Vorel. Pět minut před koncem první třetiny si šel na dvě minuty odpočinout další neveklovský hokejista, ale tentokrát se Novit ubránil.

V závěru třetiny rozehrál pře-

silovku i Neveklov, přenesl si ji do druhé části hry, a po několika odehraných vteřinách se ocitl

za katrem další hráč Domina. Neveklov měl možnost hrát 77 vteřin přesilovku pět na tři, a navíc byl

v krátkém sledu po sobě vyloučen už třetí hokejista soupeře Novitu. Pro Domino to mohlo znamenat katastrofu, ale Neveklov skóroval ve dlouhé výhodě pouze jednou. V době, kdy se už vrátil z trestné lavice druhý hráč, se trefil po předchozím závaru před brankou Neveklova a následném úniku Filip Drahokoupil. Přesně minutu před koncem druhé třetiny přidal třetí gól Novitu Ladislav Dalibaba, ale potom se začaly dít věci. Už po pouhých sedmi vteřinách, ihned po rozehráni ve středovém kruhu, kontroval Libor Sýkora a jedinou vteřinu před klaksonem posledně jmenovaný střelec zkompletoval svůj hatrick.

Ve třetí třetině se už hrálo ve stylu, kdo z koho. Šance střídala šanci na obou stranách a už po třech minutách po úniku vrátil vedení na neveklovské hokejky Jakub Sládek. V závěru byli vyloučení dva hráči Neveklova, Domino hrálo pětatřicet vteřin přesilovku pět na tři a dvě a půl minuty před třetí sirénou srovnal na 4:4 Lubomír Vašek, který byl také autorem rozhodující branky při samostatných nájezdech.

A jak se po posledním z nich zachovali fandové Neveklova? Směrem ke svému mužstvu skandovali – pro nás jste mistři! Jejich fandění při zápase se muselo líbit oběma mužstvům.

Semifinále 2. ligy: Kňovice – Neveklov 5:6, Vršovice – Domino 2:6.

David Myslikovjan

DEN PTACTVA

Ochrana fauny ČR, Hrachov 13, Svatý Jan 262 56

- Sobota 6. dubna 2024
- Od 10:00- 14:00
- Komentované prohlídky expozic
- Aktivity pro děti s tematikou ptáků
- Ukázka odchyty a kroužkování ptáků ornitologem
- Vstupné dobrovolné

Středočeský kraj

Nejlepším týmem třetí ligy jsou Olbramovice

SEDLČANY Na zimním stadionu se v pátek 22. března hrálo ještě jedno finále, a to třetí ligy. Góly v něm začaly padat mnohem později, než ve finále ligy druhé, a to až šest a půl minuty před koncem první třetiny.

HC Miličín – HC Olbramovice 1:5 (0:2, 0:1, 1:2)

Jako první se trefil olbramovický Antonín Sochůrek a hned vzápětí bombou až téměř od modré čáry zvýšil na 0:2 Lukáš Kaňka. Po pěti odehra-

ných minutách ve druhé třetině daly Olbramovice svůj třetí gól, když se k puku dostal před brankovištěm Zdeněk Bláha a nekompromisně zavěsil. Po dvou a půl minutách ve třetí třetině rovněž prudkou ranou od modré vykřesal jiskřičku naděje

pro Miličín David Červenka, ale sedm a půl minuty před třetí sirénou se nejlépe orientoval ve skrumáži před brankou Miličina Marek Kadeřábek, a bylo to 1:4. Dvě a půl minuty před koncem třetiligové finálové vítězství Olbramovic pojistil Antonín Sochůrek.

Také toto finále mělo pěknou diváckou kulisu, pouze měl zápas o něco jednoznačnější průběh, než tomu bylo ve finále druhé ligy.

Semifinále: Miličín – Medvědi 3:2, Štětkovice B – Olbramovice 0:5.

David Myslikovjan

B tým stolních tenistů bude po roce usilovat o postup do nejvyšší krajské soutěže

SEDLČANY Po dvaadvaceti kolech skupiny D krajské soutěže druhé třídy stolního tenisu skončila rezerva Tatrana na třetím místě, což znamená, že v semifinále play-off nastoupí proti druhému celku základní části soutěže. Tím je tým Lokomotiva Zdice B.

Tatran B dokázal v domácí herně v této sezóně porazit zdické stolní tenisty 10:8, když ve dvouhrách čtyři body zajistil Jiří Kocura, po dvou přidali Jind-

řich Lískovec s Františkem Linhartem mladším a jedním bodem přispěl Michal Procházka. Zcela stejným výsledkem, jenomže pro domácí, skončila odvetava ve Zdicích. Nechá se tedy očekávat vyrovnaná bitva, v níž by mohl být jazyčkem na vahách Kocura, který v odvetě se Zdicemi nehrál. Tento hráč Tatrana má střídavé starty za áčko i za běčko a v duelu se Zdicemi B nastoupí.

Rezerva Tatrana měla

blízko k postupu do nejvyšší krajské soutěže stolních tenistů už v minulém sezóně, kdy se probíjela do finále, ale v něm nestačila na B tým Obecnice. První semifinále tohoto ročníku se bude hrát ve Zdicích v sobotu 6. dubna a hned o den později je od deseti hodin dopoledne v sedlcanské sokolovně na programu odvetava. Případné třetí semifinále by se hrálo opět ve Zdicích.

David Myslikovjan

Tatran otočil nepříznivý stav utkání

TJ Tatran Sedlčany – SK Chlumec 2:1 (0:1)

SEDLČANY V neděli 24. března přivítal Tatran na svém hřišti v 19. kole krajského přeboru SK Chlumec. Kapitán hostů Tomáš Řehák znal domácí fotbalisty velmi dobře – v minulosti nějakou dobu nastupoval v sedlcanském dresu.

Hosté neotáleli

Hostující celek začal výborně. Hned ve 3. minutě utkání překonal Václav Bláha brankáře Filipa Dřevojana ke smutku 180 fanoušků – 0:1. V prvním poločase již další gól nepadl. Až v 62. minutě se dočkal Tatran vyrovnání. Brankáře Davida Vostárka překonal Ondřej Novotný – 1:1. Trenér Vlastimil Zelenka provedl ve druhém dějství pět střídání hráčů. Minuty ubíhaly a na světelné tabuli svítila číslice 72, když se k míči přihlásil Matěj Sochůrek a uklidil ho za záda brankáře Vostárka – 2:1. Obrat tak byl dokonán a domácí si už vítězství nenechali vzít, i když rozhodčí Otto Kovář nastavil ještě tři minuty.

Ohlasy k utkání

Trenér Tatrana Vlastimil Zelenka: „K zápasu jsme měli zvýšenou motivaci, protože jsme na podzim schytali od Chlumce debakl. Bohužel to nezačalo podle našich představ. Hned z prvního rohu zůstal trestuhodně na penaltě volný střelec Bláha a poslal hosty do vedení. Poměrně rychle jsme se oklepali a hrálo

se převážně před hostující brankou. I když jsme měli nadějně situace a Sochůrek trefil břevno, tak možná k rozhodující situaci zápasu došlo na druhé straně, když Dřevojan zlikvidoval obrovskou dvojitou šanci Širotky a Dobiáše. V druhém poločase jsme pak zúročili územní převahu a zápas nakonec otočili. Přestože nás v závěru soupeř zatlačil, tak tři body zůstaly doma.“

Hráč Chlumce Tomáš Řehák: „Začátek zápasu byl pro nás perfektní, když jsme se hned v úvodu ujali vedení. Poté jsme ale bohužel nepokračovali v tom, jak jsme se chtěli prezentovat a soupeř převzal iniciativu. I přesto jsme měli v prvním poločase pár situací na zvýšení skóre, které jsme ale nevyužili. V druhém dějství domácí srovnali a následně se dostali po mé individuální chybě do vedení. Z naší strany to bylo do té doby čekání na smrt, začali jsme opět hrát až za nepříznivého stavu, ale výsledek zápasu už se nám nepovedl změnit. Podali jsme špatný výkon a odjíždíme s prázdnou.“

Sestava Tatrana: F. Dřevojan – Hofman, Kdolský (61. Říha), Repetný (90. J. Chlasták), Hanuš, Schwarz (46. Dvořák), M. Krůta, L. Brotánek, Sirotek (77. Štemberk), Sochůrek (82. Habart), Novotný.

Tatran je po 19. kole v tabulce na 9. místě s 27 body a skóre 36:30. Další utkání hraje v neděli 31. března od 16.30 hodin na hřišti Poříčan, které jsou v tabulce na čtvrtém místě.

David Štverák

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

19. kolo krajského přeboru

TJ Tatran Sedlčany – SK Chlumec 2:1 (0:1)

Branky Sedlčan: 62. O. Novotný, 73. M. Sochůrek

19. kolo I. A třídy sk. A

SK Spartak Příbram – TJ Sokol Sedlec-Prčice 4:1 (3:0)

Branka Sedlec-Prčice: 84. M. Hájek

17. kolo I. B třídy sk. E

FK Lety – TJ Tatran Sedlčany B 2:2 (1:2)

Branky Sedlčan: 37. a 43. L. Matoušek

SK Tlustice – SK Petrovice 5:0 (3:0)

17. kolo okresního přeboru

TJ Sokol Dublovice – FK Sparta Luhy 6:1 (2:0)

Branky Dublovic: 13., 41. a 59. L. Bém, 50. J. Lomoz, 70. J. Janda, 76. D. Krůta

17. kolo okresního

přeboru – Benešov

TJ Sokol Vrchotovy Janovice – FK Týnec nad Sázavou 2:1 (2:0)

Branky Vrchotových Janovic: 35. D. Adam, 37. P. Dvořák

4. kolo okresního poháru sk. B

TJ Vltavan Hřiměždice – TJ Sokol Nečín 3:4 (1:2)

Branky Hřiměždic: 7. a 87. J. Januška, 54. M. Jílek

4. kolo okresního poháru sk. C

SK Kosova Hora – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 2:0 (1:0)

Branky: 24. a 66. J. Nouzecký

4. kolo okresního poháru sk. D

TJ Sokol Hvožďany – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 3:3 (0:0)

Branky Kamýku nad Vlt.: 50. M. Holák, 62. a 65. L. Kujal

17. kolo I. A třídy dorostu U19 sk. D

Nová Ves + Nový Knín – TJ Tatran Sedlčany 0:2 (0:0)

Branky Sedlčan: 58. a 78. J. Brunclík

Sedlec-Prčice + Jesenice – SK Votice 1:3 (0:1)

Branka Sedlec-Prčice + Jesenice: 49. M. Zrůbek

17. kolo I. A třídy žáků U15 sk. C

TJ Tatran Sedlčany – TJ Slavia Radonice 3:3 (2:1)

Branky Sedlčan: 13. J. Křížek, 18. D. Tinák, 71. J. Jindra

17. kolo I. A třídy žáků U13 sk. C

TJ Tatran Sedlčany – TJ Slavia Radonice 2:5 (2:4)

Branky Sedlčan: 12. J. Súva, 16. (vl.) M. Jaitner

1. kolo okresního přeboru starších žáků sk. B 9.–16. místo

TJ Sokol Kamýk nad Vlt. – Nová Ves/Nový Knín B 1:4 (0:2)

Branka Kamýku nad Vlt.: 60. T. Rampa

David Štverák

SLOUPEK

Hodní lidé

Jako přemýšlivý rodič si kladu různé otázky. Jedna z nich je, zda činím dobře, vychovávám-li své děti ve slušné a hodné lidi. Je to otázka čistě hypotetická, protože jinak to neumím, ale uměli bych? Není to dar danajský do dnešní doby, v níž vítězí drzí a bezohlední sociopati?

Co se dá dělat, tu slabost podědily po mně. Pozdravím, poprosím, poděkuji, tak se to projevuje třeba v obchodě. Jedna paní prodavačka se vzdýcky tak podivně uchechtla a já si říkal, proč. Pak vstoupil starší pán a bez pozdravu začal nevrle diktovat. Poté mlčky vrazil té dobré ženě do ruky peníze a nabručeně odešel. Paní úslužně kmitala a já seznal, že její úctu si zasluží jen opravdový muž.

Zajímavé, jak toto schéma často funguje i ve vztazích. Chudáček synek, asi mi nepoděkuje. Bude muset pátrat po panenkách v koutě, které dostaly do vínku stejně nepraktickou výchovu jako on.

Přesto v té džungli kolem nás stále objevují hodné lidi. Je velikou záhadou, že ještě nevyumřeli. Příjemně hřejí. Úsměvem, řečí, očima. Vyzařují klid a mír. Jim od prvního okamžiku věříte, že mají duši, a umíte si představit, že ta jejich by mohla být skutečně nesmrtná.

Před pytláky je nehlídá žádný strážce s puškou, takže nebudu prozrazovat místa, na kterých lze v Sedlčanech na takové vzácné tvory narazit. Když se budete pozorně dívat, určitě nějaké najdete sami.

Bohumil Vohanka

SLOUPEK

Moje seznámení s Mužem ticha sv. Janem Nepomuckým

Vlastně už od chvíle, kdy se vyhlídka Čelákova na levém břehu Vltavy mezi Kamýkem nad Vltavou a Velkou dostávala do větší povědomí díky umístění sochy svatého Jana Nepomuckého vrtulníkem 4. srpna 2022, jsem chtěla toto místo navštívit. Nesčetněkrát. Stalo se tomu ale až teď, kdy nastal kouzelný jarní víkend, zalitý sluncem a vonící probouzející se květenou.

Auto jsem nechala v Kamýku a na kraji obce za Zduchovickým potokem jsem se vydala po žluté značce a asi po 200 metrech za lomem Na Pískách (mimochodem velmi krásný) jsem odbočila na vyšlapanou stezku k soše. Ukazatele a cedule zde nejsou, ale to vůbec nevadí.

Brzy mě uchvátíla neuvěřitelná vyhlídka i socha svatého Jana Nepomuckého shlížejícího na Kamýk a okolí. Mě ten výhled vzal doslova dech. Přiznám se, že dál, než k soše jsem se neodvážila. O kousek níže je skalnatá vyhlídka, na mě ale už moc odvážná. Energie místa, úžasný výhled i socha, mne donutily se zastavit a rozjímat.

Jan Nepomucký je odedávna patronem plavců a lidí od vody – mlynářů, ledařů a poutníků, také byl vždy patronem mostů a vod i ochráncem proti povodním. Autorem myšlenky umístit sochu na tuto vyhlídku je Lubomír Spálenský, manželé Jaroslava a Luboš Spálenští jsou také donátory vzniku třímetrové sochy z pískovce vážící 820 kg. Tu vytvořil akademický sochař Petr Váňa společně s kameníkem Hynkem Shejbalem.

Jana Motřincová

POZNÁMKA

Kdo seje vítr

Minulý týden se konala mimořádná dvoudenní schůze poslanecké sněmovny kvůli riziku bezpečnostní hrozby, kterou vládní poslanci spojili se jménem Andreje Babiše. Ministři přednesli svoje názory, z řeči premiéra bylo znát, že už se naštvál a nebude zakrývat názory na dvě opoziční hnutí.

Řadu let se prohlubují příkopky mezi dvěma nepřátelými množinami obyvatel. Je čitelné, kdo seje vítr, aby sklídl bouři. Jde o cílené jednání, aby některé náchylné lidi fanatizovalo a jiné znechtílo. A fanatismus bez obsahu sílí až po výzvy k násilí proti vládě, „aby zase bylo dobře“.

Druhý den mimořádné poslanecké schůze v tomto duchu mluvil Babiš s myšlenkou, že nejlepší obrana je útok. Nechyběla obvyklá slovíčka, jak tato vláda je nejhorší v historii, aby občas

vložil: „*Já na nikoho žádné kompro nemám, nemám žádné složky*“. Má. Dlouho před svým politikařením měl, jako měl kmotr František Mrázek. Znali se. Teď prostě potřeboval něco na ministra Jana Lipavského. A kdyby nepopletl mailovou adresu, asi by dostal nějaké teze, jak má o ministři lhát.

Za všemi nepřijemnostmi mezi lidmi, politiky, stranami, mezi koalicí a opozicí, nutně vidíme jednu osobu s několika podřízenými poskoky nevábneho charakteru. Osobu, které v České republice před deseti lety kdekdo naletěl a která má násobně více másla na hlavě než hejtman Jan Krkoška. Osobu, na niž má ohromnou složku Evropský úřad pro boj proti podvodům OLAF. A takového člověka někdo obdivuje a těší se, až bude zase premiérem?

Vladimír Roškot

GLOSA

Princezna Kate

Princezna má rakovinu. Kromě šlechtických titulů je to máma tří dětí, které je teprve 42 let. Poprosila o čas a soukromí. V inteligentní společnosti by o něco takového žádat nemusela. Její osud budeme sledovat, protože je slavná. Podobně smutné příběhy se však dějí všude kolem nás. I když medicína dělá velké pokroky, na tuhle mrchu je stejně často krátká.

Mnohé z nás jistě napadne, proč utrácíme miliardy za zbraně, když bychom je mohli věnovat na náš lepší život. Nejen podporu výzkumu, ale ve všech možných civilních směrech. Výdaje na armádu jsou obrovské a prudce rostou. Mít tuto hromadu peněz k dispozici pro mírové účely by bylo úžasné.

Jenže toto je možné pouze ve světě, kde státy respektují svoje hranice

a k řešení svých sporů nepoužívají vojenskou sílu. Kde teroristé všeho druhu nevraždí, netýrají a neunášejí lidi jako rukojmí. Dnes tu máme agresora, jenž se nerozpakuje napadnout zemi se 40 miliony obyvatel, které o pár let dříve podepsal v mezinárodní smlouvě, že bude respektovat a bránit její suverenitu. Odhadované ztráty na životech na obou stranách jsou ve stovkách tisíc. Co je proti tomu jedna nemocná máma. Nepodstatný detail.

Tak zbrojíme. Ne proto, že bychom chtěli, ale protože jsme k tomu donuceni, nechceme-li se stát znovu otroky totalitní moci.

Pokud někdo volá po míru, dělá dobře, ale měl by po něm volat na Rudém náměstí.

Bohumil Vohanka

ZE ZÁPISNÍKU

(4)

Zázrak versus kontaminace

Asi půl hodiny chůze od našeho dvojměstí (pozn.: Sedlec-Prčice) stojí ve svahu mezi dvěma lípami kaple, z jejichž základů vyvěrá pramen. Podle pověstí jde o pramen, který jednak nikdy nevyschne, jednak má zázračnou léčivou moc. Ve výklenku kaple je umístěna soška Panny Marie, na její přímluvy zde mělo dojít k zázračným uzdravením.

O uzdravující moci pramene v minulosti nepochybují. I když s ním mám spojenou zkušenost právě opačnou. Kdysi o prázdninách jsem se jedno dopoledne z pramene pro zdraví napil, ale odpoledne jsem spadl ze sušáku na prádlo, který představoval střežení, a dopadl na dřevěnou bednu, která představovala lodní kajutu. A zlomil si při tom pádu ruku.

Několik posledních let je to na pováženu i s údajnou nevyčerpatelností pramene. Po značnou část roku bývá studánka úplně bez vody. Zázrakem spíší je, když z ní vytéká vody požehnaně. Jako třeba v těchto dnech.

Ještě donedávna byly na kameni u pramene připravené hrnky, protože bylo zvykem se zde pro osvěžení napít. Jenže pramen se nachází mezi poli a obava ze zamoření vody jedovatými látkami z umělých hnojiv je doslova na místě. Takže stojíte s hrnkem v ruce před mariánskou kapličkou a zároveň před kruciólní otázkou: je v mém světě ještě možné, aby se v něm stal zázrak a aby ten zázrak byl silnější než můj strach z kontaminace pramene?

Co vy, napili byste se?

Tomáš Míka Klein

